

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

Predsednik Državnega zbora

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	30 -01- 2015		
Šifra:	411-01	15-7	1
Povezava:			
EPA:	324-VII	EU:	
Sign. zn.:			
Kratika:			

EVA: 2014-1711-0095

Številka: 00714-3/2015/16

Datum: 30. 1. 2015

Vlada Republike Slovenije je na 30. dopisni seji dne 30. 1. 2015 določila besedilo:

- Predloga zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin – nujni postopek,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da predlog zakona obravnava po nujnem postopku, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države. Take posledice lahko nastanejo zaradi nesprejetja nujnih sprememb zakonov, ki urejajo naloge občin in organizacijo občin za izvajanje teh nalog ter vplivajo na povprečne stroške za opravljanje obveznih nalog občin (višino povprečnine) tako, da posledični izračun skupne primerne porabe občin za izvajanje nujnih nalog iz njihovih pristojnosti v letu 2015 presega za ta namen določen vir financiranja (54% dohodnine predpreteklega leta) ter zato zahteva zagotovitev dodatnih sredstev državnega proračuna za finančno izravnavo. Nepotrebno in prekomerno naraščanje povprečnih stroškov opravljanja nujnih nalog občin (povprečnine) dodatno poleg prihodkov občin od dohodnine obremenjuje z finančno izravnavo državni proračun, kar lahko ogrozi finančno ali fiskalno stabilnost države.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11, 64/12 in 10/14) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- Boris Koprivnikar, minister za javno upravo,
- mag. Renata Zatler, državna sekretarka, Ministrstvo za javno upravo,
- dr. Roman Lavtar, vodja Službe za lokalno samoupravo, Ministrstvo za javno upravo,
- mag. Andrej Čokert, sekretar, Ministrstvo za javno upravo,
- Melita Nikše, sekretarka, Ministrstvo za javno upravo,
- mag. Vesna Juvan Gotovac, sekretarka, Ministrstvo za javno upravo.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloga: 1

PREDLOG
EVA:2014-1711-0095
NUJNI POSTOPEK

ZAKON

O INTERVENTNIH UKREPIH ZA URAVNOTEŽENJE JAVNIH FINANC OBČIN

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Občine v skladu z ustavo in zakonom samostojno opravljajo naloge, ki jih določajo zakoni in občinski predpisi. Financiranje nalog iz občinske pristojnosti ureja Zakon o financiranju občin (Uradni list RS, 123/06, 57/08, 94/10 – ZIU, 36/11 in 40/12 – ZUJF; v nadaljnjem besedilu: ZFO-1). ZFO-1 je občinam zagotovil z javnofinančnimi in makroekonomskimi zmožnostmi države skladen sistem financiranja občin, ki temelji na sorazmernosti ugotovljenih povprečnih stroškov za financiranje njihovih nalog in ustreznih virov za financiranje le-teh. Sprejetje in uveljavitev ZFO-1 sta bila vpeta v čas, ko so pričakovanja zaradi stalne rasti prihodkov vplivale na pozitivne dolgoročne projekcije rasti virov financiranja tako državnega kot občinskih proračunov vsekakor v višini, ki bi zadostovala za financiranje obveznih nalog občin, ki jih določa področna zakonodaja, in nalog, ki jih s svojimi splošnimi akti in razvojnimi programi določajo občine same.

Financiranje občin temelji na načelih lokalne samouprave, predvsem načelu sorazmernosti virov financiranja z nalogami občin in načelu samostojnosti občin pri financiranju občinskih nalog. Sorazmernosti virov financiranja z nalogami občin, ki jih te opravljajo na podlagi zakonov, je zagotovljena z institutom primerne porabe občine, ki je za posamezno proračunsko leto ugotovljen primeren obseg sredstev za financiranje z zakonom določenih nalog. Ta primeren obseg sredstev pa temelji na povprečnih in dejansko ugotovljenih stroških (odhodkih), ki jih imajo oziroma so jih občine imele z izvajanjem občinskih obveznih nalog (povprečnina).

Na podlagi drugega odstavka 11. člena ZFO-1 vlada pred predložitvijo državnega proračuna v državni zbor sklene z reprezentativnimi združenji občin dogovor, s katerim se določijo povprečni stroški za financiranje občinskih obveznih nalog. Izračunana povprečnina, kot jo določa ZFO-1 že od leta 2010, presega finančne zmožnosti javnih financ v državi. Zato je bila na podlagi dogovora ali pa samostojnega predloga vlade z zakoni, ki so urejali izvrševanje državnih proračunov v teh letih, določena povprečnina, ki je bila nižja od dejanske, izračunane na podlagi ZFO-1. Vlada je reprezentativnim združenjem občin ob vsakokratnih pogajanjih zagotovila, da bo s posegi v veljavno zakonodajo in podzakonske predpise zagotovila, da se bodo stroški občin zmanjšali najmanj za 10 %. V preteklem letu in po izračunih v letu 2015 so za financiranje primerne porabe posameznih občin, izračunane z upoštevanjem povprečnine, ki je nižja od dejanske, poleg občinskih prihodkov od dohodnine, potrebna tudi znatna sredstva finančne izravnave iz državnega proračuna. Pri pogajanjih o določitvi povprečnine za občine v letu 2015 je bilo ponovno dogovorjeno, da se povprečnina, ki bo določena z spremembo zakona, ki bo urejal izvrševanje državnega proračuna v letu 2015, lahko zniža ob sorazmernem znižanju sredstev za izvajanje nalog občin, ki jih določa področna zakonodaja.

S predstavniki treh združenj občin Skupnostjo občin Slovenije, Združenjem občin Slovenije in Združenjem mestnih občin Slovenije je bilo dogovorjeno, da bo finančni učinek dosežen v treh korakih. V januarju oziroma februarju 2015 bodo sprejeti rebalans proračuna za leto 2015, spremembe in dopolnitve Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 ter Zakon o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih finance občin, s katerimi bo doseženo znižanje sredstev za delovanje občin na način, ki ne zahteva velikih sistemskih sprememb. Tretji ukrep pa bo pregled zakonodaje, ki zahteva večje sistemske spremembe in te bodo stopile v veljavo v drugi polovici leta. V petek 16. januarja je bilo opravljeno zadnje usklajevanje med združenji in ministrstvi, s katerih delovnega področja so zakoni, ki jih vsebuje predlog Zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin. Spremembe zakonodaje so predlagala združenja občin, z ministrstvi pa so bila opravljena usklajevanja, ki jih je vodilo Ministrstvo za javno upravo. Vlada Republike Slovenije se je na 19. redni seji dne 22. 1. 2015 seznanila s seznamom prioriteten področij z namenom, da se znižajo stroški delovanja občin oziroma odpravijo ugotovljene administrativne ovire. Vlada Republike Slovenije je naložila pristojnim ministrstvom, da predloge rešitev predložijo Vladi Republike Slovenije tako, da bo njihova uveljavitev mogoča do konca junija 2015, razen v primeru, ko se z reprezentativnimi združenji občin dogovorijo drugačni roki uveljavitve.

S tem predlogom zakona se predlaga prvi del sprememb in dopolnitev zakonov, s katerimi se omogoča občinam, da s svojimi predpisi in ob upoštevanju razmer v vsaki od njih, določijo racionalnejšo organizacijo izvajanja nalog ter zmanjšajo stroške izvajanja posameznih nalog.

Vlada predlaga, da naj se Predlog zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin obravnava po nujnem postopku v skladu s 143. členom Poslovnika Državnega zbora, ki določa, da lahko vlada predlaga sprejem zakona po nujnem postopku, kadar je sprejem zakona nujen zato, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države. Vlada meni, da take posledice lahko nastanejo zaradi nesprejetja nujnih sprememb zakonov, ki urejajo naloge občin in organizacijo občin za izvajanje teh nalog, ter vplivajo na povprečne stroške za opravljanje obveznih nalog občin (višino povprečnine) tako, da posledični izračun skupne primerne porabe občin za izvajanje nujnih nalog iz njihovih pristojnosti v letu 2015 presega za ta namen določen vir financiranja (54% dohodnine predpreteklega leta) ter zato zahteva zagotovitev dodatnih sredstev državnega proračuna za finančno izravnano (cca. 70 mio eurov).

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1. Cilji in načela

Cilj zakona je sorazmernost virov financiranja občinskih obveznih nalog na eni in stroškov za opravljanje teh nalog na drugi strani zaradi finančne konsolidacije občinskih proračunov in tudi nadaljnje konsolidacije državnega proračuna, tako da se sprejmejo posamezni ukrepi, s katerimi se zniža javno finančni primanjkljaj.

Načela zakona

Temeljno načelo, ki zadeva celoten predlog zakona, to je vse spremembe zakonov, ki vsebujejo naloge občin, je načelo finančne avtonomije samoupravnih lokalnih skupnosti. To načelo vsebuje načeli sorazmernosti virov financiranja z nalogami občin in načelo samostojnosti občin pri financiranju občinskih nalog.

Načeli zakona sta tudi načelo krčenja javne porabe in načelo racionalnejše porabe javnih sredstev.

2.2. Poglavitne rešitve

ZAKON O FINANCIRANJU OBČIN

Predlog vsebuje rešitve, ki omogočajo občinam predpisovanje občinske takse za dejavnosti, ki pomenijo posebno rabo javnih površin v lasti občine. Predlagano je, da se prvi odstavek 9. člena spremeni tako, da bo občini omogočeno, da predpiše občinsko takso za vse dovoljene dejavnosti, ki pomenijo posebno rabo javne površine, javnega mesta ali javne infrastrukture. S tem se uskladi tudi postopek, saj se o pravici posebne rabe in odmeri občinske takse kot javne dajatve odloča v upravnem postopku.

ZAKON O PROSTORSKEM NAČRTOVANJU IN ZAKON O UPRAVNIH TAKSAH

Predlog zakona določa novo taksno tarifo upravne takse za izdajo potrdila o namenski rabi zemljišča. Ker izdajo potrdila o namenski rabi predpisuje Zakon o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 - ZVO-1B, 108/09, 80/10 - ZUPUDPP, 43/11 - ZKZ-C, 57/12, 57/12 - ZUPUDPP-A, 109/12 in 76/14 - odl. US) tako, da se ta zaračuna v skladu s predpisi, ki urejajo upravne takse, je bilo treba spremeniti 105. člen tega zakona ter v zakonu o upravnih taksah dopolniti določbo, ki določa, da se za potrdila iz uradnih evidenc takse ne plača. Hkrati je določena nova taksna tarifa.

ZAKON O LOKALNI SAMOUPRAVI

Predlog prepušča občinam v urejanje organizacijo in delovanje njihovih ožjih delov. Predlog določa delovna področja nalog občine, na katerih ožji deli občine zlasti sodelujejo pri oblikovanju odločitev občinskih organov in način prenosa nalog občine v samostojno izvajanje ožjim delom občine. To so področja, ki se nanašajo na skupne potrebe in interese prebivalcev ožjih delov posamezne občine. Določba je usklajena z veljavnimi javno pravnimi režimi delovanja države in občin, dokumenti in predpisi, ki urejajo sodelovanje prebivalcev pri oblikovanju odločitev občinskih organov (dodatni protokol k MELLIS, Resolucija o normativni dejavnosti, priporočila Sveta Evrope o participatornem proračunu...). Pri zastopanju je odpravljeno kolektivno zastopanje ožjega dela občine, ki je bilo neskladno s siceršnjimi ureditvami zastopanja pravnih oseb, ki določajo kot zastopnika fizično osebo. Omogoča se tudi ukinitve statusa pravne osebe javnega prava, katerega posledica je prehod pravic in obveznosti ožjega dela občine na občino. Ker ima ožji del občine po zakonu, ki ureja javne finance, položaj neposrednega uporabnika občinskega proračuna, ga lahko župan s sklepom določi za upravitelja občinskega premoženja (ki je po ukinitvi statusa prešlo na občino).

Predlog določa okvir za ustanovitev občinskega in medobčinskega pravobranilstva, ki je za razliko od državnega pravobranilstva del občinske uprave. S spremembami 61. člena so tudi razširjene možnosti sodelovanja občin pri zagotavljanju javnih služb. Dopolnjene in z drugimi določbami, ki urejajo institucionalne oblike medobčinskega sodelovanja, usklajene so določbe tega člena, ki urejajo skupni organ občin soustanoviteljic javnega podjetja ali javnega zavoda. Spremenjen je naziv skupnega organa, pri čemer je uporabljen naziv »svet ustanoviteljic«, ki je najpogosteje uporabljen v veljavnih aktih občin o ustanovitvi skupnega organa ali »svet koncedentov«, kadar gre za usklajevalni organ občin pri podelitvi skupne koncesije.

ZAKON O ZEMLJIŠKI KNJIGI

Poglavitna rešitev predloga zakona je ureditev, po kateri lahko občine samostojno vložijo zemljiškoknjižni predlog in hkrati v elektronsko obliko pretvorijo tudi zasebne listine (listine iz 1. in 2. točke prvega odstavka 142. člena ZZZK-1), ki so podlaga za predlagani vpis. Občina lahko namreč že po veljavni ureditvi vloži zemljiškoknjižni predlog samostojno in brez dodatnih stroškov (izjema zemljiškoknjižni predlog za vpis zaznambe vrstnega reda in predloga za predznambo ali vknjižbo v zaznamovanem vrstnem redu). Stroški za občino nastopijo pri obvezni pretvorbi in hrambi zasebnih listin v elektronsko obliko preko notarja. Veljavni ZZZK-1 v osmem odstavku 142. člena določa:

»Če se z zemljiškoknjižnim predlogom, ki ga vloži predlagatelj sam, odvetnik ali nepremičninska družba, zahteva vpis na podlagi listin iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena, se te listine ne priložijo zemljiškoknjižnemu predlogu, temveč mora predlagatelj, odvetnik ali nepremičninska družba v treh delovnih dneh po vložitvi zemljiškoknjižnega predloga te listine izročiti notarju in

notarja obvestiti o opravični številki zadeve v zemljiškoknjižnem postopku, ki je bil začet z vložitvijo tega predloga.»

ZZK-1 to zahtevo postavlja le za zasebne listine, saj je prav pri njih temeljnega pomena, da se zagotovi avtentičnost fizičnega izvirnika in v elektronsko obliko pretvorjene listine.

Predlog zakona tako z namenom znižanja stroškov občinam omogoča, da občina v okviru postopka vlaganja zemljiškoknjižnih predlogov povsem samostojno pretvori fizični izvirnik zasebne listine (listin iz 1. in 2. točke prvega odstavka 142. člena ZZK-1) v elektronsko obliko in s tem nase prenese odgovornost za jamstvo in hrambo. Odgovornost in jamstvo glede navedenih opravil je na županu v okviru organizacije občinske uprave, da takšno pooblastilo za vlaganje zemljiškoknjižnih predlogov in pretvorbo zasebnih in drugih listin zaupa kvalificirani osebi, saj je v primeru zlorab ali napak tako občina in kot tudi zaposleni podvržena civilni in kazenski odgovornosti.

Predlagana ureditev nalaga občinam pretvorbo in sprejem v hrambo le tistih zasebnih listin, glede katerih je vpis v zemljiško knjigo predlagan v korist občine. V slednjih primerih je občina praviloma že (pogodbena) stranka listine, ki bo podlaga za predlagani vpis. Zato položaj občine ni enak s položajem notarja. Slednji namreč kot pooblaščenec sprejme listino, katere sam ni (pogodbena) stranka, torej ravna kot tretji nepristranski pooblaščenec in skrbi za varnost pravnega prometa pri prometu z nepremičninami. Veljavna ureditev ZZK-1 tako natančno določa pravila glede hrambe za primere, ko notar ob vložitvi zemljiškoknjižnega predloga in pretvorbi zasebne listine le te obvezno sprejme v notarsko hrambo. Zato ZZK-1 tudi izrecno določa do kdaj mora notar hraniti zasebne listine, ki jih za stranke sprejme v notarsko hrambo (glej šesti odstavek 142. člena ZZK-1). V primerih, ko bodo občine hkrati tudi stranke listin, na podlagi katerih predlagajo vpis v zemljiško knjigo, jih glede ravnanja in hrambe zavezujejo tudi drugi predpisi, kar posledično pomeni, da njihova hramba ni omejena zgolj na čas do pravnomočne odločitve zemljiškoknjižnega sodišča o vpisu v zemljiško knjigo.

ZAKON O VRTCIH

Zakon o vrtcih se dopolnjuje z namenom, da se odpravijo posamezne nedorečenosti in pomanjkljivosti sedanje ureditve, na katere opozarjajo predvsem občine. Zaradi uveljavitve Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev s 1. 1. 2012, s katerim se je postopek določitve znižanega plačila za vrtec iz občin prenesel na CSD, s tem pa je prenehala za pravico do znižanega plačila veljati področna zakonodaja, so se v praksi pojavile posamezne situacije, ki jih zakonodaja ne predvideva oz. jih je uredila drugače, kot je to veljalo prej. Predvsem gre za vprašanje o občini zavezanki za plačilo razlike med ceno programov in plačili staršev. V primerjavi s sedaj veljavno ureditvijo lahko kateri koli od staršev na občino stalnega prebivališča odda vlogo za subvencijo, ne glede na to, ali ima otrok skupaj z njim v tej občini tudi prijavljeno stalno prebivališče. Ureditev, ki je veljala do 1. 1. 2012, pa je predvidevala, da v primeru, ko starši ne živijo skupaj, vlogo odda le tisti od staršev, ki ima v občini prijavljeno stalno prebivališče skupaj z otrokom.

Vzpostavlja pravna podlaga, ki bo občinam omogočala preverjanje pravilnosti izstavljenega zahtevka vrtca, ki jih vrtci mesečno pošiljajo občinam zavezankam za plačilo razlike med ceno programov vrtcev in plačili staršev. Občine namreč sedaj te nimajo možnosti in tako od vrtcev v plačilo prejemajo le skupni seštevke vseh subvencij za vse otroke za katere so plačnice

ZAKON O UKREPIH ZA ODPRAVO POSLEDIC ŽLEDA

Predlog spreminja namembnost sredstev, ki pripadajo iz naslova koncesij za državne gozdove občinam.

V letošnjem januarju in februarju je slovenske gozdove prizadela največja naravna ujma do sedaj. Na podlagi strokovnih ocen in načrta sanacije poškodovanih gozdov, ki ga je izdelal Zavod za gozdove Slovenije, je treba posekati in iz gozdov odpeljati 9,3 mio m³. Ta količina predstavlja več kot dvoletni posek, ki smo ga v zadnjih letih dosegali v Sloveniji. Trenutni

podatki o poteku sanacije kažejo na ugodne trende, posekano in iz gozda odpeljano je skoraj 60% iglavcev, kar je z vidika preprečevanja nadaljnje škode zaradi možnosti razvoja populacij podlubnikov ugodno, v gozdovih pa ostaja še vedno pretežen delež poškodovanih listavcev. Celoten obseg sanacije tako znaša 36% vsega poškodovanega drevja, do sedaj je bilo posekano 3,3 mio m³, posekati pa je treba še 5,8 mio m³ lesa. Sedanja in preostala količina lesa, ki ga je treba odpeljati iz gozdov, zagotovo pomeni izjemno dodatno obremenitev na gozdni pa tudi lokalni prometni infrastrukturi. O takšnih obremenitvah gozdnih cest obstoječa sredstva za vzdrževanje zagotovo ne zadoščajo, nevzdrževane in sprotno sanirane gozdne ceste pa so lahko resna grožnja, da bi lahko lastniki gozdov uspeli kar najhitreje posekati in odpeljati gozdno lesne sortimente in tako vsaj deloma ohraniti njihovo vrednost, ki se v takšnih razmerah dokaj hitro znižuje. Primerno vzdrževane gozdne ceste so nujne tudi zaradi morebitne hitre intervencije ob pojavu podlubnikov in s tem možnosti nastanka dodatne škode. Morebitne dodatne škode v gozdovih zaradi pojava podlubnikov v prihodnjih letih žal še ne moremo povsem izključiti. Poleg gozdnih cest so ob sanaciji gozdov veliko bolj obremenjene tudi lokalne ceste, ki se praviloma neposredno povezujejo na samo omrežje gozdnih cest. Zaradi bistveno povečanega prevoza gozdno lesnih sortimentov tudi po lokalnih cestah upravičeno pričakujemo povečan obseg vzdrževanja le teh, zato je nujno, da se sredstva, ki jih občine pridobijo od Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov, uporabijo tudi za ta namen.

ZAKON O PONOVI VZPOSTAVITVI AGRARNIH SKUPNOSTI TER VRNITVI NJIHOVEGA PREMOŽENJA IN PRAVIC

V Zakonu o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic se uredi izjema glede potrebnega soglasja članov agrarnih skupnosti tudi za gradnjo objektov javne infrastrukture tako, da se med odločitve o poslih, ki presegajo okvir rednega upravljanja in so v javnem interesu, ter jih sprejmejo člani agrarne skupnosti ne glede na določbe Stvarnopravnega zakonika s soglasjem več kot treh četrtin članov agrarne skupnosti glede na njihove solastniške deleže, uvrsti gradnja objektov javne infrastrukture.

ZAKON O STVARNEM PREMOŽENJU DRŽAVE IN SAMOUPRAVNIH LOKALNIH SKUPNOSTI

Zakon o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 86/10, 75/12, 47/13 – ZDU-1G, 50/14 in 90/14 – ZDU-1; v nadaljnjem besedilu: ZSPDLS) v drugem odstavku 21. člena ter v drugem odstavku 22. člena določa, da se v primerih prodaje premoženja v lasti občin oz. v primerih prodaje premoženja v lasti države, besedilo javne dražbe in javnega zbiranja ponudb objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na svetovnem spletu. Navedena obveznost objavljanja vsebin javnih dražb in javnih zbiranj ponudb v Uradnem listu Republike Slovenije pomeni za prakso precejšnjo oviro, saj se je pri razpolaganju s stvarnim premoženjem države ali samoupravne lokalne skupnosti na trgu treba odzvati hitro. Zaradi dolgotrajnosti postopkov objave je bila v preteklosti marsikatera priložnost za prodajo državnega ali občinskega premoženja zamujena. Ukinitve obveznih objav v Uradnem listu Republike Slovenije in s tem zmanjšanje stroškov hkrati uresničuje načelo gospodarnosti ravnanja s stvarnim premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti. Praksa tudi kaže, da te objave ne dosegajo širšega kroga potencialnih kupcev ter da ti raje sledijo objavam na spletnih straneh.

S predlaganim zakonom se na novo določa tudi razmerje med državo in občinami v primeru obremenjevanja nepremičnin s stvarnimi služnostmi. Veljavni 31. člen ZSPDLS sicer že omogoča brezplačno ustanovitev stvarnih pravic na nepremičnem premoženju države ali samoupravne lokalne skupnosti, kadar je ustanovitev stvarne pravice v javnem interesu, pri čemer je odločitev o brezplačnosti ustanovitve stvarne pravice prepuščena odločitvi upravljavca nepremičnine, ki se obremenjuje. S predlagano dopolnitvijo pa se navedena možnost širi tako, da je v primeru, ko se ustanavlja služnost na nepremičnem premoženju države v korist samoupravne lokalne skupnosti oz. v primeru, ko se ustanavlja služnost na nepremičnem premoženju samoupravne lokalne skupnosti v korist države, vedno brezplačna, pri čemer mora biti izpolnjen pogoj, da se služnost ustanavlja za namen gradnje, vzdrževanja, ipd. javne infrastrukture.

ZAKON O SKLADU KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ IN GOZDOV REPUBLIKE SLOVENIJE

Zakon se spreminja zaradi uskladitve s spremembo splošne ureditve brezplačne pridobitve služnosti zaradi gradnje javne infrastrukture.

ZAKON O UVELJAVLJANJU PRAVIC IZ JAVNIH SREDSTEV

S črtanjem drugega stavka tretjega odstavka 28. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev se odpravlja posebna določba, ki je, v nasprotju s Stanovanjskim zakonom, priznavala upravičencem do subvencije tržne najemnine še subvencijo neprofitne najemnine. S to spremembo se vzpostavlja stanje pravic upravičencev do subvencije tržne najemnine, ki je veljalo pred uveljavitvijo zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev.

a) Normativna usklajenost predloga zakona:

Zakon je usklajen z obstoječim pravnim redom in splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

b) Usklajenost predloga predpisa:

Predlog zakona je usklajen.

c) Povzetek Poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona:

V postopku priprave predloga zakona so sodelovali predstavniki Skupnosti občin Slovenije, Združenja občin Slovenije in Združenja mestnih občin Slovenije. Predlog zakona je bil objavljen v sistemu e-demokracija.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Ocena finančnih posledic zakona temelji na pričakovanih zmanjšanih obveznostih občin pri izvrševanju njihovih nalog. Pri tem bodo posamezni ukrepi različno vplivali na občine, tudi v odvisnosti od njihove pripravljenosti za uveljavitev posameznih ukrepov, reorganizacijo in racionalizacijo dela. Predlog ima pozitivne posledice za občinske proračune v ocenjeni vrednosti 15 mio eurov.

Predlog ima pozitivne posledice za državni proračun v ocenjeni vrednosti 500.000 eurov.

Podrobnejše ocene po področjih so:

Spremembe pravnega okvira za določanje občinske takse, poenostavitve postopka za dodeljevanje dodatnih sredstev državnega proračuna za sofinanciranje investicij in podlage za dodatno zadolževanja za lastni delež pri EU projektih

Poleg poenostavitve postopka oddaje javnih površin v lasti občine predlagatelj ocenjuje na podlagi preteklih prihodkov občinskih proračunov iz naslova občinskih taks dodatne prihodke. Pričakovani višji lastni prihodki občin na ravni države znašajo 360.000 eurov, odvisno od uvedbe takse in obsega javnih površin, primernih za takšno rabo. Prihranek pomeni tudi sprememba načina oddaje javnih površin v uporabo. Taksa je namreč javna dajatev, od katere se ne plačuje davka na dodano vrednost.

Zaradi poenostavitve postopkov dodeljevanja dodatnih sredstev državnega proračuna za sofinanciranje investicij se pričakuje zmanjšanje stroškov dela tako v občinskih upravah, kot v pristojnem neposrednem uporabniku državnega proračuna (MGRT). Ocena prihranka občin na ravni države znaša 60.000 eurov. Vsaj tak prihranek lahko doseže tudi pristojno ministrstvo (60.000 eurov).

Spremembe v pravnem okviru organizacije občine

Iz naslova racionalizacije opravljanja dela občine pričakuje predlagatelj znižanje stroškov posamezne občine, ki se bo za takšno racionalizacijo odločila. Na ravni vseh občin bi lahko bile finančne posledice 3,3 mio eurov.

Spremembe zakonskega okvira ustanavljanja občinskega pravobranilstva in določb zakona o zemljiški knjigi, glede vlaganja zahtev za začasno omejitev zasebne lastnine na nepremičninah v korist občine ter skupnega zagotavljanja in izvajanja javnih služb

Ustanovitev občinskega pravobranilstva ali medobčinskih pravobranilstev bo pričakovano na daljši rok pomembno prispevala h neposrednemu prihranku občinskih sredstev pri stroških zastopanja na sodiščih ter pri upravljanju s premoženjem občin, še posebej v kombinaciji s spremembo Zakona o zemljiški knjigi. Sprememba ZZK-1 namreč pomeni, da občini ne bo več treba plačati stroškov notarja za vpis pogodbe o služnosti na zemljišču v zasebni lasti, ki se obračunava za vsako pogodbo o služnosti, ki jo je treba pretvoriti in hraniti. Takšnih pogodb pa je glede na vrsto obremenitve zasebnih zemljišč pri gradnji ali vzdrževanju lokalne komunalne infrastrukture (vodovod, kanalizacija) veliko. Ministrstvo za pravosodje ocenjuje, da ti stroški na letni ravni za vse občine znašajo 2 mio eurov.

Zmanjšanje stroškov bodo občine lahko dosegle z skupnim opravljanjem upravnih nalog občinske uprave, povezanih z zagotavljanjem negospodarskih in gospodarskih javnih služb v skupni občinski upravi. Za te naloge je v skladu s 26. členom ZFO-1 zagotovljeno sofinanciranje iz državnega proračuna. Po analizah stroškov dela skupnih občinskih uprav v primerjavi s stroški, ki bi jih sicer imela posamezna občina za svojo občinsko upravo, so pokazali, da so ti stroški za več kot 30 odstotkov nižji.

Ocenjena vrednost prihrankov oziroma zmanjšanja stroškov, ki jih lahko občine dosežejo s smiselno reorganizacijo in medobčinskim sodelovanjem je na letni ravni 4 mio eurov.

Spremembe na področju otroškega varstva

Prva sprememba Zakona o vrtcih za občinske proračune kot celote ne bo imela finančnih posledic. Prišlo bo le do posameznih primerov spremembe dosedanje občine zavezanke za plačilo subvencije za vrtce, kar pomeni, da bodo nekatere občine prenehale zagotavljati subvencijo, druge pa bodo to obveznost pridobile.

Druga sprememba Zakona o vrtcih, s katero se predlaga vzpostavitev nove evidence upravičencev do sofinanciranja progama vrtca iz občinskega proračuna, bo zagotavljala večjo možnost kontrole na strani občin pri predložitvi zahtevkov za subvencije, ki jih predložijo vrtci, saj jim bodo na voljo vsi podatki, ki so pomembni za izračun razlike med plačilom staršev in ceno programa vrtca. Ob predvidevanju, da v dosedanjem sistemu zaradi nemožnosti kontrole obstaja tudi verjetnost napak pri oblikovanju vrednosti zahtevkov, in s tem pri nakazovanju subvencij iz občinskega proračuna, ki lahko predstavlja vrednost od 1 do 3 % napačnega obračunavanja subvencije na škodo javnih sredstev, bi to lahko na letni ravni predstavljalo najmanj 4 mio. eurov manjše stroške.

Spremembe na področju ravnanja s stvarnim premoženjem

Iz naslova prenehanja obveznosti objav besedil javnih dražb in javnih zbiranj ponudb v Uradnem listu Republike Slovenije pričakujemo prihranke na letni ravni 130.000 eurov. (upoštevaje število objav v letu 2012 in 2013 skupaj za občine in državo). Ker gre za skupni prihranek občin in države, je treba ocenjeno vrednost razdeliti na pol. Občinskim proračunom pripada 65.000 eurov, državnemu pa enako 65.000 eurov

Za znižanje stroškov občinskih proračunov za financiranje načrtov razvojnih programov oziroma investicij v javno infrastrukturo, so pomembne spremembe štirih zakonov (Zakona o ponovni

vzpostavitvi agrarnih skupnosti..., Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti, Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov RS).

Sprememba na področju zagotavljanja pravic iz javnih sredstev

S črtanjem drugega stavka tretjega odstavka 28. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev se pričakujejo zmanjšanja obveznosti državnega proračuna in občin, in sicer državnega proračuna za 400.000 eurov, občinskih proračunov pa za 1.624.196,96 eurov. Finančne posledice za državni proračun bodo nastale postopno kot posledica zmanjšanja upravičencev do subvencije tržne najemnine. To število je namreč od leta 2012 prav zaradi dodatne subvencije neprofitne najemnine za te upravičence zelo hitro naraščalo. Z vrnitvijo ureditve tržnih najemnin po veljavnih določbah Stanovanjskega zakona se bo število upravičencev nedvomno zmanjšalo. Zmanjšanje stroškov občinskih proračunov pa je neposreden, saj so zavezanke za plačevanje vseh subvencij neprofitnih najemnin.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje predloga zakona niso potrebna dodatna sredstva državnega proračuna.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 PRILAGOJENOST PRAVU EVROPSKE UNIJE

Ta zakon ni predmet prilagajanja slovenske ureditve pravu EU. Države članice EU v razmerah globalne finančno gospodarske krize z različnimi ukrepi rešujejo svoje javno finančno stanje.

5.2 PRAVNA UREDITEV V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH

Primerjalnopravni pregled istovrstnih ureditev v pravnih sistemih drugih držav za vse spremembe zakonov, ki jih vsebuje ta predlog ni mogoče pripraviti, ker gre za podrobnosti, ki niso primerljive niti po vsebini niti po razdelitvi pristojnosti predvsem pa obveznosti financiranja med državno – centralno oblastjo in lokalno oblastjo.

Posamezne vsebine pa so v nekaterih drugih ureditvah naslednje:

Ureditev zemljiškoknjižnih postopkov

Avstrija

Avstrijska zemljiška knjiga je javni register (formalno publicitetno načelo), ki ga vodi sodišče. V zemljiško knjigo vpisani podatki imajo javno zaupanje. Vsakdo se lahko zanese na njihovo pravilnost in popolnost (materialno publicitetno načelo). Avstrijski Obči državljanski zakonik (ABGB) iz l. 1811 vsebuje le nekaj določb, ki se nanašajo na zemljiško knjigo (na primer par. 297a, 431 do 446, 451 in 453). Druga pravila pa so vsebovana v Splošnem zakonu o zemljiški knjigi (ABGB) iz leta 1955 ter še nekaterih področnih zemljiškoknjižnih predpisih (na primer Zakonu o delitvah nepremičnin iz leta 1930, Zakonu o zemljiškoknjižni nastavitvi iz leta 1930, Zakonu o izmerah iz leta 1968 in Zakonu o prenosu zemljiške knjige iz leta 1980, ki predstavlja podlago za elektronsko vodenje zemljiške knjige).

Poleg t. i. splošne zemljiške knjige poznajo v Avstriji še posebne zemljiške knjige (na primer rudniške zemljiške knjige, železniške zemljiške knjige). Tudi za te posebne zemljiške knjige veljajo splošna pravila, vsebovana v ABGB, če ni v teh posebnih ureditvah predpisano drugače.

Splošne zemljiške knjige se vodijo v Avstriji pri okrajnih sodiščih. Sestavljene so iz glavne knjige in zbirke listin. Glavna knjiga se sestoji iz zemljiškoknjižnih vložkov, pri čemer je posamezni vložek razdeljen, na tri dele (A-list, ki se sestoji iz lista A1 in A2, B-list in C-list). Oblike vpisa so

vknjižbe, predznambe in zaznambe (par. 8 AGBG). Z vknjižbo se doseže nepogojna pridobitev ali prenehanje knjižne pravice. Vknjižba se dovoli na podlagi javne ali zasebne listine. Zasebna listina, ki mora temeljiti na veljavnem pravnem temelju (par. 26 AGBG), mora med drugim vsebovati zemljiškoknjižno dovolilo (*intabulacijsko klavzulo*), ki je opredeljeno kot izrecna izjava tistega, čigar pravica se omejuje, obremenjuje, ukinja ali prenaša, da dovoljuje vknjižbo (par. 32 AGBG; par. 433 ABGB). Zemljiškoknjižno dovolilo je lahko vsebovano v listini o pravnem temelju ali v posebni listini. Vknjižujejo se stvarne pravice in tiste obligacijske pravice, za katere tako določa zakon (par. 9 AGBG).

Drugače kot vknjižba je predzomba namenjena pogojni pridobitvi ali prenehanju pravic. Predzomba se na primer dovoli na podlagi zasebne listine, ki ne vsebuje zemljiškoknjižnega dovolila ali nima overjenih podpisov, na podlagi nepravnomočnih sodnih odločb ipd. Glavni namen predzomb je v varovanju vrstnega reda tistega, ki je predzombo predlagal, s pogojem, da jo opraviči (gl. par. 35 do 51 AGBG).

AGBG ločuje dve skupini zaznamb. Tiste, ki so namenjene »razvidnosti« pravno pomembnih dejstev glede osebnih stanj (par. 52 AGBG) in tiste, ki imajo posebne, z zakonom določene pravne učinke (par. od 53 do 73 AGBG). Med zadnje sodijo predvsem: zaznamba vrstnega reda, zaznamba spora, zaznamba odpovedi terjatve, zaznamba prisilne uprave, zaznamba hipotekarne tožbe, zaznamba izbrisne tožbe, zaznamba domika.

Poleg navedenega vsebuje avstrijski AGBG še določbe o zemljiškoknjižnem postopku, o vpisu maksimalne in simultane hipoteke, o knjižnem predniku in o listinah, ki so potrebne za vpis.

Z reformo AGBG v letu 2009 je tudi Avstrija izvedla nadaljnji korak informatizacije zemljiškoknjižnega postopka z uvedbo elektronskega vlaganja zemljiškoknjižnih predlogov. Z nadgradnjami sistema in ureditev se povečuje tudi delež subjektov, ki so dolžni svoje predloge in priloge posredovati v elektronski obliki, ob uvedbi sistema je bila ta obveznost predpisana za notarje in odvetnike.

Nemčija

Temeljna predpisa za področje zemljiške knjige v Nemčiji sta nemški Državlanski zakonik (BGB) iz l. 1896 in Zemljiškoknjižni red (GBO) iz l. 1897. Tudi v Nemčiji je vodenje zemljiške knjige v pristojnosti sodišč po okrajih (par. 1 GBO).

Zemljiška knjiga je javni register, v katerega lahko vpogleda vsakdo, kdor ima upravičen interes. Določba je strožja kot jo poznamo v našem sistemu, saj za vpogled v glavno knjigo ni bilo treba izkazovati upravičenega interesa. V prihodnje pa bo pri nas načelo javnosti razširjeno še na zbirko listin in vložene zemljiškoknjižne predloge, ki so v zemljiški knjigi že označeni s plombami. Ker določba nemškega GBO (par. 12 GBO) zahteva upravičen interes tako za vpogled v zemljiškoknjižni list kot tudi za vpogled v listine, ki so bile podlaga za vpis ter predloge za vpis, ki še niso bili izvedeni, je moralo dati razlago upravičenega interesa celo nemško zvezno ustavno sodišče.

Zemljiškoknjižni vpis se dovoli načeloma na podlagi zemljiškoknjižnega predloga (par. 13 GBO). Tudi nemško pravo zahteva zemljiškoknjižno dovolilo, ki je lahko enostransko (par. 19 GBO), pri prenosu nepremičnine in pri dedni stavbni pravici pa mora biti zemljiškoknjižno dovolilo dvostransko (par. 20 GBO). Zemljiška knjiga mora, preden izvede vpis, paziti le na veljavnost zemljiškoknjižnega dovolila, ki predstavlja razpolagalni pravni posel. V skladu z načelom abstraktnosti se ne preizkuša veljavnost zavezovalnega pravnega posla. Dosledno je v nemškem pravu izpeljano tudi načelo zemljiškoknjižnega prednika. Zemljiškoknjižno dovolilo nevpisane osebe zato ne zadošča (par. 39 GBO), kar pomeni, da ni možnosti »preskakovanja« vpisov. Izjema je določena le za dediče (par. 40 GBO).

Glede na to, da ureja nemško pravo poleg klasične hipoteke (nam znane knjižne hipoteke) še pisemsko hipoteko ter pisemski zemljiški dolg in rentni dolg, je v GBO obširno urejen vpis teh stvarnih pravic in izdaja hipotekarnih oz. zemljiških pisem (par. 41, 42, 56 do 70 GBO).

Predzambe so v nemškem pravu urejene v BGB (par. 883 do 888 BGB) in ne v GBO kot v Avstriji in pri nas. Vloga predzambe je v bistvu takšna kot pri nas. Ne urejata pa GBO in tudi ne BGB zaznamb. V GBO je tudi zelo podrobno urejen zemljiškoknjižni postopek.

Italija in Francija

V italijanskem in francoskem pravu vpis v register nepremičnin načeloma ni konstitutivni pogoj za pravnoposlovno pridobitev stvarnih pravic. Glede na konsenzualni sistem, se stvarne pravice pridobijo že na podlagi samega konsenza, t.j. s sklenitvijo ustreznega pravnega posla. Vpis v javni register je namenjen le javni objavi (publiciranju) stvarnopravnih razmerij in s tem preprečitvi dobroverne pridobitve stvarne pravice na nepremičnini od neopravičene osebe.

Ureditev na področju otroškega varstva

Danska

V večini danskih krajev starši lahko izbirajo med različnimi javnimi in zasebnimi možnostmi predšolske vzgoje. Za ustanavljanje, delovanje in nadziranje institucij predšolske vzgoje so odgovorne lokalne oblasti. Lokalne oblasti lahko tudi sklenejo sporazume o izvajanja predšolske vzgoje z zasebnimi institucijami. Taka decentralizirana organizacija predšolske vzgoje je namenjena povečanju lokalnega prispevka in razvoju raznovrstnih oblik predšolske vzgoje, ki so prilagojene lokalnim razmeram in potrebam.

Finska

Za predšolsko vzgojo so pristojne občine, ki morajo zaradi zakonsko določene pravice otrok do mesta v instituciji predšolske vzgoje, zagotoviti prosto mesto za otroka, ko je star približno 10 mesecev (ob izteku porodniškega dopusta, ki traja 43 tednov). Predšolska vzgoja poteka v vrtcih in vzgojno-varstvenih družinah, ki spadajo pod občinsko pristojnost, ali pa pri zasebnih varuhih (delno plača občina).

Norveška

V tej državi veliko pozornosti namenjajo potrebam in željam uporabnikom, pri sprejemanju otrok spoštujejo enoten postopek, ki zagotavlja enako obravnavo vseh otrok ter usklajeno obravnavajo občinske in zasebne vrtce. Usklajen postopek sprejemanja otrok na lokalni ravni prav tako nameravajo uvesti tudi v Belgiji.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic na področju poslovanja javne uprave.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Zakon ne bo imel posledic pri obveznostih strank do javne uprave.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike:

Zakon ne bo imel posledic na okolje.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo:

Zakon ne bo imel posledic na področju gospodarstva.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju:

Zakon ne bo imel posledic.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja:

Zakon ne bo imel posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6. Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejeti zakon bo predstavljen na spletni strani Ministrstva za javno upravo, ki bo v okviru svojih pristojnosti tudi spremljalo njegovo izvajanje.

6.7. Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

II. BESEDILO ČLENOV

I. DEL

SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se za zagotovitev vzdržnih javnih financ in za zmanjšanje izdatkov proračunov občin spreminjajo in dopolnjujejo določbe:

1. Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, 123/06, 57/08, 94/10 – ZIU, 36/11 in 40/12 – ZUJF; v nadaljnjem besedilu: Zakon o financiranju občin);
2. Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12 in 76/14 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: Zakon o prostorskem načrtovanju);
3. Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 106/10 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: Zakon o upravnih taksah);
4. Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10 in 40/12 – ZUJF; v nadaljnjem besedilu: Zakon o lokalni samoupravi);
5. Zakona o zemljiški knjigi (Uradni list RS, št. 58/03, 34/08 – ZST-1, 45/08, 59/90 in 25/11; v nadaljnjem besedilu: Zakon o zemljiški knjigi);
6. Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 25/08, 98/09 – ZIUZGK, 36/10, 62/10 – ZUPJS, 94/10 – ZIU, 40/11 – ZUPJS-A in 40/12 – ZUJF; v nadaljnjem besedilu: Zakon o vrtcih);
7. Zakona o ukrepih za odpravo posledic žleda med 30. januarjem in 10. februarjem 2014 (Uradni list RS, št. 17/14; v nadaljnjem besedilu: Zakon o ukrepih za odpravo posledic žleda med 30. januarjem in 10. februarjem 2014);
8. Zakona o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic (Uradni list RS, št. 5/94, 38/94, 69/95, 22/97, 56/99, 72/00 in 87/11; v nadaljnjem besedilu: Zakon o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic);
9. Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 86/10, 75/12, 47/13 – ZDU-1G, 50/14 in 90/14 – ZDU-1I; v nadaljnjem besedilu: Zakon o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti);
10. Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 19/10 – uradno prečiščeno besedilo in 56/10 – ORZSKZ16; v nadaljnjem besedilu: Zakon o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije);
11. Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1 in 99/13; v nadaljnjem besedilu: Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev).

II. DEL

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONOV

1. ZAKON O FINANCIRANJU OBČIN

2. člen

V Zakonu o financiranju občin se 9. člen spremeni tako, da se glasi:

»9. člen

(1) Občina lahko predpiše občinsko takso za oglaševanje, prirejanje razstav in prireditvev, parkiranje in opravljanje drugih dejavnosti, ki se razlikujejo od siceršnjega namena rabe in pomenijo z občinskim odlokom dovoljeno posebno rabo:

- javnih površin v lasti občine, kot so javne ceste, ulice, trgi, tržnice, igrišča, parkirišča, pokopališča, parki, zelenice, rekreacijske površine in podobno,
- nepremične in premične infrastrukture občinskih javnih služb,
- stavb v lasti občine,

in za druge zadeve, če tako določa zakon.

(2) Občinsko takso predpiše občina z odlokom, s katerim predpiše vrsto in višino takse ter zavezanca za plačilo takse. Višina takse se ne določi po vrednosti predmeta, dejanskem prometu ali dejanskem dohodu.

(3) Občina ne sme zahtevati plačila občinske takse za dejavnosti iz prvega odstavka tega člena, če je to za posamezne primere z zakonom prepovedano ali je predpisan drug način plačila.«.

3. člen

23. člen se spremeni tako, da se glasi:

»23. člen

(delež sredstev občine za sofinanciranje investicij)

(1) Delež dodatnih sredstev za financiranje investicij iz drugega odstavka 21. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: delež) se za posamezno občino izračuna po enačbi:

$$SVSo = ((Flo \times KFI) : \Sigma FI) + ((OCo \times KOC) : \Sigma OCd) + ((OOo \times KOO) : \Sigma OOd) + ((ODo \times KOD) : \Sigma OD) + ((NAo \times KNA) : \Sigma NA) + (((\sqrt{(Po : \dot{S}Po)} \times Po) \times KRP) : \Sigma RP)$$

Pri tem je:

- SVSo – skupna višina sredstev, ki so občini na razpolago;
- Flo – občinski prihodek iz solidarnostne in finančne izravnave;
- KFI – 20% sredstev – kvota »solidarnostna in finančna izravnava«;
- FI – skupna višina sredstev solidarnostne in finančne izravnave;
- OCo – dolžina občinskih cest (lokalnih cest in javnih poti) v občini po podatkih ministrstva, pristojnega za promet;
- KOC – 30% sredstev iz drugega odstavka 21. člena tega zakona – kvota »občinske ceste«;
- OCd – skupna dolžina občinskih cest (lokalnih cest in javnih poti) v državi po podatkih ministrstva, pristojnega za promet;
- OOo – površina desetkilometerskega obmejnega pasu v občini po podatkih organa, pristojnega za makroekonomske analize in razvoj;
- KOO – 10% sredstev iz drugega odstavka 21. člena tega zakona – kvota »obmejno območje«;
- OOd – skupna površina desetkilometerskega obmejnega pasu v državi po podatkih organa, pristojnega za makroekonomske analize;
- ODo – površina kmetijskih zemljišč v uporabi na območjih z omejenimi naravnimi dejavniki v občini po podatkih ministrstva, pristojnega za kmetijstvo;
- KOD – 20% sredstev iz drugega odstavka 21. člena tega zakona – kvota »Omejeni naravni dejavniki«;
- OD – skupna površina kmetijskih zemljišč v uporabi na območjih z omejenimi naravnimi dejavniki v državi po podatkih ministrstva pristojnega za kmetijstvo;
- NAo – površina območja Nature 2000 v občini po podatkih ministrstva, pristojnega za okolje;

- KNA – 10% sredstev iz drugega odstavka 21. člena tega zakona – kvota »Natura 2000«;
- NA – skupna površina območja »Natura 2000« v državi po podatkih ministrstva, pristojnega za okolje;
- Po – površina občine po podatkih Geodetske uprave RS;
- ŠPo – število prebivalcev občine po podatkih Statističnega urada RS;
- KRP – 10% sredstev iz drugega odstavka 21. člena tega zakona – kvota Redkost poseljenosti«;
- RP – vsota faktorjev redkosti poseljenosti po posameznih občinah, ki so rezultat enačbe:

$$Vsota (Po:ŠPo) \times Po.$$

(2) Občina delež iz prejšnjega odstavka porabi v tekočem proračunskem letu za financiranje:

- stroškov nakupa zemljišč, potrebnih za izvedbo investicijskega projekta, vključno z davkom na dodano vrednost, če ni povračljiv,
- stroškov predhodnih študij, investicijske in projektne dokumentacije, vključno z davkom na dodano vrednost, če ni povračljiv,
- stroškov gradbenih, obrtniških in instalacijskih del, vključno z davkom na dodano vrednost, če ni povračljiv,
- stroškov gradbenega nadzora, vključno z davkom na dodano vrednost, če ni povračljiv,
- upravičenih stroškov, določenih v navodilih organa upravljanja sredstev kohezijske politike ali v pogodbi o odobrenih sredstvih strukturne in kohezijske politike Evropske unije, ter
- za vračila obveznosti iz naslova zadolževanja za namene iz prve do pete alineje tega odstavka.

(3) Predhodne podatke o deležih iz prvega odstavka tega člena za prihodnje proračunsko leto in leto, ki temu sledi, sporoči ministrstvo, pristojno za regionalni razvoj, občinam najpozneje do 15. oktobra tekočega leta, o izračunanih deležih pa jih obvesti v 15 dneh po sprejetju državnega proračuna.

(4) Župan do 28. februarja tekočega proračunskega leta, v primeru, ko občina 28. februarja občinskega proračuna še nima sprejetega, pa najkasneje do 15. julija tekočega proračunskega leta, predloži ministrstvu, pristojnemu za regionalni razvoj, zaradi uvrstitve investicijskih projektov v načrt razvojnih programov državnega proračuna podatke o investicijskih projektih iz veljavnega načrta razvojnih programov občinskega proračuna in namene, za katere bo občina porabila delež sredstev za sofinanciranje iz prvega odstavka tega člena.

(5) Na podlagi uvrstitve investicijskih projektov iz prejšnjega odstavka v načrt razvojnih programov državnega proračuna skleneta občina in ministrstvo, pristojno za regionalni razvoj, pogodbo o sofinanciranju investicij. Če župan ugotovi, da občina sredstev ne bo mogla porabiti za investicijski projekt, za katerega je pogodba sklenjena, oziroma je iz drugih razlogov nujna sprememba podatkov o investicijskih projektih, lahko najpozneje do 15. septembra tekočega proračunskega leta predloži ministrstvu, pristojnemu za regionalni razvoj, spremembo podatkov iz prejšnjega odstavka. Ministrstvo, pristojno za regionalni razvoj, in občina skleneta dodatek k pogodbi na podlagi uvrstitve novega projekta v načrt razvojnih programov državnega proračuna.«.

4. člen

V naslovu 25. člena se besedilo »nakazovanje sredstev za sofinanciranje investicij« nadomesti z besedilom »pogodbe o sofinanciranju investicij«.

Prvi odstavek se črta.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane prvi odstavek, se besedilo »iz prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »za sofinanciranje investicije«.

Dosedanji tretji in četrti odstavek postaneta drugi in tretji odstavek.

2. ZAKON O PROSTORSKEM NAČRTOVANJU

5. člen

Tretji odstavek 105. člena Zakona o prostorskem načrtovanju se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Potrdilo o namenski rabi zemljišča ima naravo potrdila iz uradne evidence in se izda skladno s predpisi o upravnem postopku ter proti plačilu upravne takse, pri čemer posamična zemljiška parcela predstavlja en zahtevek.«.

3. ZAKON O UPRAVNIH TAKSAH

6. člen

V 28. členu Zakona o upravnih taksah se na koncu 29. točke pred podpičjem dodata vejica in besedilo »razen če taksna tarifa tega zakona določa drugače«.

7. člen

V Prilogi – Taksna tarifa se v VII. poglavju z naslovom Gradbene takse za tarifno številko 37 doda nova tarifna številka 37a, ki se glasi:

»Tarifna številka 37a

Za potrdilo o namenski rabi zemljišča se plača taksa v višini 22,66 eura.«.

4. ZAKON O LOKALNI SAMOUPRAVI

8. člen

V Zakonu o lokalni samoupravi se 19. člen spremeni tako, da se glasi:

»19. člen

Statut občine lahko določi, da je organ ožjega dela občine svet.

Člane sveta izvolijo volivci v skladu z zakonom, ki ureja lokalne volitve, razen če statut občine določi, da člane sveta izvolijo volivci na zboru krajanov s tajnim glasovanjem. Volilno pravico imajo volivci, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja lokalne volitve, volilno pravico za volitve članov sveta ožjega dela občine. Če statut občine določi, da se člane sveta izvoli na zboru krajanov, občinski svet s splošnim aktom določi postopek izvolitve, trajanje mandata članov sveta ožjega dela občine in uredi druga vprašanja v zvezi z izvolitvijo.

Člani organa ožjega dela občine ne morejo biti župan, podžupan, član nadzornega odbora občine in javni uslužbenec v občinski upravi.

Če s statutom občine niso ustanovljeni ožji deli občine ali če statut občine ne določi, da ima ožji del občine svet, lahko občinski svet z odlokom ustanovi krajevne, vaške ali četrtne odbore kot svoja posvetovalna telesa v skladu s tretjim odstavkom 30. člena tega zakona.«.

9. člen

19.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»19.b člen

S statutom občine se lahko določijo naloge ožjih delov občine, ki imajo svet, in se nanašajo na:

- urejanje prostora,
- zagotavljanje obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb varstva okolja,
- gradnjo in vzdrževanje cest in drugih javnih površin,
- upravljanje s premoženjem, namenjenim za potrebe krajevnega prebivalstva ter
- pospeševanje kulturnih, športnih in drugih društvenih dejavnosti.

Z odlokom se podrobneje določijo naloge in način izvajanja nalog iz prejšnjega odstavka, ki se prenesejo v izvajanje svetu ožjega dela občine.«.

10. člen

Prvi odstavek 19.c člena se spremeni tako, da se glasi:

»S statutom občine ali odlokom iz drugega odstavka 19.b člena tega zakona se lahko določi, da je ožji del občine pravna oseba javnega prava.«.

V tretjem odstavku se v prvem stavku besedi »njegov svet« nadomestita z besedama »njegov predsednik«. Drugi stavek se črta.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Status pravne osebe javnega prava se lahko ožjemu delu občine ukine s statutom občine ali z odlokom iz prvega odstavka tega člena, ki določita tudi datum, s katerim pravna osebnost preneha. V tem primeru preidejo njegove pravice in obveznosti na občino. Župan lahko določi svet ožjega dela občine za upravljavca stvarnega premoženja ožjega dela občine, ki je prešlo v last občine.«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»Če ožji del občine, ki je v skladu s statutom ali odlokom pravna oseba, preneha obstajati, njegove pravice in obveznosti preidejo na občino oziroma na nove ožje dele občine z lastnostjo pravne osebe, ki nastanejo z združitvijo ali razdružitvijo prejšnjih ožjih delov občine.«.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se za besedo »zastopa« črta besedilo »svet ožjega dela občine ali«.

11. člen

19.č člen se spremeni tako, da se glasi:

»Za financiranje ožjih delov občine se uporabljajo določbe zakona, ki ureja javne finance, o financiranju neposrednih uporabnikov občinskega proračuna.«.

12. člen

Sedmi odstavek 34.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»Občinski svet s svojim aktom določi merila za izplačilo sejin za člane občinskih svetov, člane delovnih teles občinskega sveta in člane drugih občinskih organov. Občinski svet s svojim aktom lahko določi tudi merila za izplačilo sejin članom svetov ožjih delov občine.«.

13. člen

V drugem odstavku 37.b člena se črta besedilo »ali službi ožjega dela občine«.

14. člen

Za 50.b členom se doda nov 50.c člen, ki se glasi:

»50.c člen

Občina lahko v občinski upravi ustanovi občinsko pravobranilstvo. Dve ali več občin lahko v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo skupni organ občinske uprave, ustanovi medobčinsko pravobranilstvo. Če občina ne ustanovi občinskega pravobranilstva ali medobčinskega pravobranilstva, lahko določi z odlokom o organizaciji in delovnem področju občinske uprave, da naloge občinskega pravobranilstva opravlja občinski pravobranilec.

Občinsko pravobranilstvo zastopa občino pred sodišči in drugimi državnimi organi. Po pooblastilu lahko občinsko pravobranilstvo zastopa tudi druge pravne osebe, ki jih je ustanovila občina.

Naloge občinskega pravobranilstva opravljajo vodja občinskega pravobranilstva ali vodja medobčinskega pravobranilstva in občinski pravobranilci. Vodjo občinskega pravobranilstva imenuje in razrešuje župan, vodjo medobčinskega pravobranilstva pa imenujejo in razrešujejo župani občin ustanoviteljic soglasno. Za vodjo občinskega pravobranilstva ali vodjo medobčinskega pravobranilstva je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje za občinskega pravobranilca.

Za občinskega pravobranilca je lahko imenovan, kdor poleg pogojev, ki jih določa zakon, ki ureja javne uslužbenke, izpolnjuje tudi naslednje pogoje:

- da ima v Republiki Sloveniji pridobljen strokovni naslov univerzitetni diplomirani pravnik ali strokovna naslova diplomirani pravnik (UN) in magister prava oziroma je v tujini končal primerljivo izobraževanje s področja prava, ki se dokazuje s tujo listino o izobraževanju in priloženim mnenjem o izobraževanju ali z odločbo o priznavanju izobraževanja za namen zaposlitve ali z odločbo o nostrifikaciji,
- da je opravil pravniški državni izpit in
- ima najmanj tri leta delovnih izkušenj po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

Glede položaja in statusa občinskega pravobranilstva v sodnih, upravnih in drugih postopkih se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja državno pravobranilstvo.

Glede položaja, pravic in obveznosti vodje občinskega ali medobčinskega pravobranilstva in občinskega pravobranilca se uporabljajo določbe zakona, ki ureja javne uslužbenke, če ta zakon ne določa drugače.«.

15. člen

61. člen se spremeni tako, da se glasi:

»61. člen

Občina zagotavlja opravljanje javnih služb, ki jih v skladu z zakonom določi s svojim splošnim aktom, in javnih služb, za katere je tako določeno z zakonom (lokalne javne službe).

Opravljanje lokalnih javnih služb zagotavlja občina:

- neposredno v okviru občinske uprave;
- z ustanavljanjem javnih zavodov in javnih podjetij;
- z dajanjem koncesij;
- na drug način, določen v skladu z zakonom.

Dvoje ali več občin lahko zaradi gospodarnejšega in učinkovitejšega zagotavljanja javnih služb skupaj ustanovi javni zavod ali javno podjetje. Občine lahko za izvajanje javne službe podelijo skupno koncesijo.

Občinski sveti občin ustanovijo za uresničevanje ustanoviteljskih pravic in za usklajevanje odločitev občin v zvezi z zagotavljanjem javnih služb iz prejšnjega odstavka svet ustanoviteljic oziroma svet koncedentov, ki ga sestavljajo župani. Akt o ustanovitvi sveta ustanoviteljic oziroma sveta koncedentov mora določati njegove naloge, organizacijo dela in način sprejemanja odločitev, financiranje in delitev stroškov med občinami.

Svet ustanoviteljic in svet koncedentov opravljata svoje naloge v imenu in za račun občin, ki so ga ustanovile. Sedež sveta ustanoviteljic je v občini, v kateri je sedež javnega zavoda ali javnega podjetja. Sedež sveta koncedentov je v občini, ki jo s pogodbo o koncesiji določijo občine, ki so za izvajanje javne službe podelile skupno koncesijo.

Strokovne naloge za svet ustanoviteljic oziroma svet koncedentov opravlja občinska uprava občine, v kateri je njegov sedež, če z aktom o ustanovitvi sveta ustanoviteljic oziroma sveta koncedentov ni določeno, da te naloge opravlja organ skupne občinske uprave.

Če je za javne službe, ki jih občine zagotavljajo na način iz tretjega odstavka tega člena, ustanovljena zveza občin, opravlja naloge sveta ustanoviteljic svet zveze občin.«.

5. ZAKON O ZEMLJIŠKI KNJIGI

16. člen

V Zakonu o zemljiški knjigi se za osmim odstavkom 142. člena doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Ne glede na prejšnji odstavek mora občina, če vloži zemljiškoknjižni predlog v svojo korist, ob vložitvi zemljiškoknjižnega predloga pretvoriti listine iz prvega odstavka tega člena v elektronsko obliko, jih podpisati s svojim varnim elektronskim podpisom in priložiti predlogu.«.

V dosedanjem devetem odstavku, ki postane deseti odstavek, se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »osmega odstavka tega člena«.

Dosedanji deseti do trinajsti odstavek postanejo enajsti do štirinajsti odstavek.

17. člen

V 146. členu se v tretjem odstavku in v 2. točki četrtega odstavka beseda »devetim« nadomesti z besedo »desetim«.

6. ZAKON O VRTCIH

18. člen

V Zakonu o vrtcih se četrti odstavek 28. člena spremeni, tako da se glasi:

»Sredstva iz prvega odstavka tega člena zagotavlja občina, v kateri imajo starši skupaj z otrokom, ki je vključen v vrtec, stalno prebivališče oziroma ima stalno prebivališče skupaj z otrokom vsaj eden od staršev. Občina zagotavlja tudi sredstva za otroke tujcev, če ima vsaj eden od staršem skupaj z otrokom na njenem območju začasno prebivališče in je zavezanec za dohodnino v Republiki Sloveniji.«.

19. člen

Za 45. členom se doda nov 45.a člen, ki se glasi:

»45.a člen

(pravica občine do podatkov za preverjanje ustreznosti mesečnih zahtevkov)

Vrtec mora občini, ki je v skladu s tem zakonom zavezanka za plačilo razlike med ceno programa in plačilom staršev, za namen preverjanja pravilnosti izstavljenega mesečnega zahtevka predložiti izpis in zagotoviti vpogled v osebne podatke, ki jih vrtec vodi v centralni evidenci na podlagi zakona, ki ureja organizacijo in financiranje vzgoje in izobraževanja, ter v podatke iz dokumentacije in evidenc, ki jih vrtec vodi na podlagi tega zakona.

Za namen iz prejšnjega odstavka se predloži izpis in zagotovi vpogled v naslednje podatke:

- ime, priimek in naslov prebivališča otrok in staršev,
- EMŠO otroka in staršev,
- datum vključitve otroka v vrtec,
- navedba programa, v katerega je otrok vključen, in cena programa, ki je podlaga za plačilo staršev in občine v posameznem mesecu z upoštevanjem ustreznega znižanja za stroške neporabljenih živil za čas odsotnosti otroka,
- številka odločbe in obdobje veljavnosti pravice,
- odstotek znižanega plačila za vrtec, ki je staršem določen z veljavno odločbo centra za socialno delo,
- občina zavezanka za plačilo v skladu z veljavno odločbo centra za socialno delo in
- datum izpisa otroka iz vrtca.«.

7. ZAKON O UKREPIH ZA ODPRAVO POSLEDIC ŽLEDA MED 30. JANUARJEM IN 10. FEBRUARJEM 2014

20. člen

V Zakonu o ukrepih za odpravo posledic žleda med 30. januarjem in 10. februarjem 2014 se v drugem odstavku 23. člena besedilo »v letih 2014, 2015 in 2016« nadomesti z besedilom »v letu 2014«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na šesti odstavek 10.a člena ZSKZ morajo občine nakazana sredstva v letih 2015 in 2016 nameniti za vzdrževanje gozdnih cest ali za varstvo gozdov, do dve tretjini nakazanih sredstev pa lahko namenijo za vzdrževanje občinskih javnih cest.«.

8. ZAKON O PONOVI VZPOSTAVITVI AGRARNIH SKUPNOSTI TER VRNITVI NJIHOVEGA PREMOŽENJA IN PRAVIC

21. člen

V Zakonu o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic se v tretjem odstavku 11. člena za besedo »gozdovi« doda besedilo »ter o poslih v zvezi z gradnjo objektov javne infrastrukture«.

V četrtem odstavku se v peti alineji pika nadomesti s podpičjem in doda nova šesta alineja, ki se glasi:

»– ustanovitev služnostne ali obligacijske pravice, ki investitorju omogoča gradnjo oziroma izvedbo del za gradnjo objektov javne infrastrukture.«.

V šestem odstavku se besedi »in tretje« nadomestita z vejico in besedilom »tretje in šeste«.

9. ZAKON O STVARNEM PREMOŽENJU DRŽAVE IN SAMOUPRAVNIH LOKALNIH SKUPNOSTI

22. člen

V Zakonu o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti se v drugem odstavku 21. člena črta besedilo »v Uradnem listu Republike Slovenije«.

23. člen

V drugem odstavku 22. člena se črta besedilo »v Uradnem listu Republike Slovenije in«.

24. člen

Za drugim odstavkom 31. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ustanavljanje služnosti na nepremičnem premoženju države v korist samoupravnih lokalnih skupnosti oziroma ustanavljanje služnosti na nepremičnem premoženju samoupravnih lokalnih skupnosti v korist države je brezplačno, če se služnost ustanavlja za namen gradnje ali vzdrževanja gospodarske javne infrastrukture.«.

Dosedanji tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

10. ZAKON O SKLADU KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ IN GOZDOV REPUBLIKE SLOVENIJE

25. člen

V Zakonu o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije se v prvem odstavku 16.d člena besedilo »podrobnim prostorskim načrtom« nadomesti z besedama »prostorskim aktom«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena je ustanovitev služnosti na nepremičninah, ki so v lasti Republike Slovenije in s katerimi gospodarji sklad, v korist občin neodplačna, če se služnost ustanavlja za namen gradnje ali vzdrževanja obvezne lokalne gospodarske javne infrastrukture.«.

11. ZAKON O UVELJAVLJANJU PRAVIC IZ JAVNIH SREDSTEV

26. člen

V tretjem odstavku 28. člena se črta drugi stavek.

III. DEL

PREHODNE DOLOČBE K SPREMEMBAM IN DOPOLNITVAM ZAKONOV

1. ZAKON O FINANCIRANJU OBČIN

27. člen

Postopki dodelitve sredstev za sofinanciranje investicij občin, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po dosedanjih predpisih.

2. ZAKON O UPRAVNIH TAKSAH

28. člen

Nova tarifna številka 37a se uporablja za potrdila o namenski rabi zemljišča, za katera je bila vloga vložena po uveljavitvi tega zakona.

3. ZAKON O LOKALNI SAMOUPRAVI

29. člen

Določbe občinskih statutow in drugih splošnih aktov občine je treba uskladiti s tem zakonom najpozneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

Sprememba statuta občine, s katero se spremeni način izvolitve članov sveta ožjega dela občine, se lahko uveljavijo z dnem razpisa rednih lokalnih volitev v občinski svet.

4. ZAKON O VRTCIH

30. člen

Določba spremenjenega četrtega odstavka 28. člena zakona se začne uporabljati 1. junija 2015.

Za vloge za uveljavljanje pravice do znižanega plačila vrtca, vložene do 30. aprila 2015, se v odločbah o znižanem plačilu vrtca določi občina zavezanica za plačilo razlike med ceno programa in plačilom staršev v skladu z 28. členom Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 25/08, 98/09 – ZIUZGK, 36/10, 62/10 – ZUPJS, 94/10 – ZIU in 40/12 – ZUJF).

Občine, določene kot zavezanke za plačilo razlike med ceno programa in plačilom staršev v odločbah o znižanem plačilu vrtca, izdanih pred 1. junijem 2015, so zavezanke za plačilo razlike med ceno programa in plačilom staršev za obdobje veljavnosti odločbe o znižanem plačilu vrtca oziroma do izdaje nove odločbe v skladu z Zakonom o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1 in 99/13).

5. ZAKON O UVELJAVLJANJU PRAVIC IZ JAVNIH SREDSTEV

31. člen

Določba spremenjenega tretjega odstavka 28. člena zakona se začne uporabljati 1. junija 2015.

IV. KONČNA DOLOČBA

32. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

V tem členu so navedeni zakoni, ki se spreminjajo ali dopolnjujejo z določbami, s katerimi se zagotavlja zakonski okvir za povečanje prihodkov občin ali za zmanjšanje stroškov občinskih proračunov za izvajanje nekaterih nalog. Konkretni ukrepi so obrazloženi pri posameznih členih.

ZAKON O FINANCIRANJU OBČIN

K 2. členu:

Z 2. členom, ki vsebuje spremembo 9. člena Zakona o financiranju občin, se dejavnosti, za katere lahko občina predpiše občinsko takso, razširjajo na vse dejavnosti, ki se razlikujejo od siceršnjega namena rabe stavb in javnih površin v lasti občine in pomenijo dovoljeno posebno rabo. Uveljavitev te možnosti bi omogočila tudi poenotenje ravnanja občin z občinsko nepremično javno infrastrukturo kot so, ulice, trgi, parki, ki so namenjeni splošni rabi. Na podlagi spremenjene določbe in odloka bo občina odločala o pravici do posebne rabe v upravnem postopku, v katerem bo tudi odmerila občinsko takso. V veljavnem zakonu so bile te dejavnosti omejene. Zato so občine za dejavnosti gostinstva (gostinski vrtovi), sejemskih stojnic, stojnic za promocijske dejavnosti, zbiranje podpisov, prodajo cvetja in sveč, začasne zapore zaradi gradnje, oddajale javne površine v najem s pogodbo. Enako so ravnale glede oddaje prostorov javnih stavb za razstave in druge prireditve ter zunanjih sten stavb za oglaševanje. V skladu s sistemom ravnanja s stvarnim premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti je oddaja v najem možna le, če gre za nepremično premoženje, ki ga noben uporabnik občine začasno ne potrebuje. Oddaja v najem torej v primeru posebne rabe javne površine ali javne stavbe ni uporaben institut zato se s spremembo tega člena občinam omogoča urejanje posebne rabe in predpisovanje občinske takse zanj. Če bo občina predpisala občinsko takso, potem ne bo mogla zahtevati drugačnega plačila za enako rabo javne površine.

K 3. členu:

Prvi in drugi odstavek urejata vsebino, ki je vsebinsko enaka veljavni ureditvi drugega odstavka 23. člena (formula se ne spreminja), v drugem odstavku pa so dopolnjeni nameni porabe. Tretji, četrti in peti odstavek pomenijo bistveno poenostavitev postopka. Občine bodo o deležih sredstev za investicije obveščene že 15. oktobra predhodnega leta, hkrati z obvestilom o višini povprečnine. Že v 15 dneh po sprejetju državnega proračuna bodo obveščene tudi o zneskih. Občine se bodo prijavile na podlagi tega obvestila, javni razpis oziroma povabilo občinam k oddaji načrtov porabe njihovega deleža ne bo potreben. Za prijavo bodo dovolj podatki o investicijskih projektih iz veljavnega načrta razvojnih programov občinskega proračuna (obrazec, vsebovan v proračunskem priročniku, ki ga uporabljajo vse občine) in opredeljenimi nameni iz drugega odstavka, za katere bo občina porabila sredstva. Občina bo do 15. septembra imela možnost spremeniti vlogo. Po vključitvi zbranih projektov v načrt razvojnih programov države bo pristojno ministrstvo z občinami sklenilo pogodbe. S tem se bo za več mesecev skrajšalo obdobje do prejema sredstev, hkrati pa se bodo bistveno zmanjšale administrativne obremenitve v postopku: potrebna dokumentacija bo zreducirana na minimum, potrebni bodo le podatki, s katerimi je občina projekte vključila v načrt razvojnih programov občine. Ministrstvo, pristojno za regionalni razvoj, bo namesto preverjanja obsežne dokumentacije, nadziralo namensko porabo sredstev v občinah.

K 4. členu

Spreminja se 25. člen ZFO-1, ki ureja dodeljevanje sredstev za sofinanciranje občinskih investicij iz državnega proračuna na podlagi predlogov ministrstev, pristojnih za posamezna področja nalog občin, ki niso posebej urejeni s 23. členom zakona. Ker predpisi, ki urejajo dodeljevanje sredstev za razvojne projekte iz državnega proračuna na podlagi javnega razpisa ali poziva, določajo postopek in izdajo sklepa o izbiri prejemnika sredstev, je nepotrebno ponovno urejanje izdaje sklepa v prvem odstavku 25. člena. Za dodeljevanje sredstev iz

drugega odstavka 21. člena, pa ZFO-1 v 23. členu ureja poseben postopek. Zato je prvi odstavek črtan. S predlagano spremembo se določa dodelitev sredstev s sklenitvijo neposredne pogodbe in nekatere obvezne sestavine pogodbe. V primeru, da bo občina morebitni neuvrstitvi projekta v načrt razvojnih programov državnega proračuna nasprotovala ji bo pravno varstvo zagotovljeno v sodnem postopku.

ZAKON O PROSTORSKEM NAČRTOVANJU IN ZAKON O UPRAVNIH TAKSAH

K 5., 6. in 7. členu:

S temi členi se ureja pravna podlaga za upravno takso za izdajo potrdila o namenski rabi zemljišča, ki ga izdaja občinska uprava in je prihodek občinskega proračuna. Izdajo potrdila o namenski rabi predpisuje Zakon o prostorskem načrtovanju, ki v 105. členu določa, da ima potrdilo značaj potrdila iz uradne evidence in se izda proti plačilu upravne takse, skladno s predpisi o upravnih taksah. Zakon o upravnih taksah pa za taka potrdila ne določa taksne tarife (taksa je torej nič). S predlagano spremembo tretjega odstavka 105. člena Zakona o prostorskem načrtovanju, spremembo 29. točke 28. člena Zakona o upravnih taksah in določitvi taksne tarife za potrdilo o namenski rabi zemljišča se tako določa upravna taksa za potrdila o namenski rabi zemljišča.

ZAKON O LOKALNI SAMOUPRAVI

K 8. členu:

S spremembo 19. člena Zakona o lokalni samoupravi se odpravlja zakonska obveznost izvedbe volitev v svete ožjih delov občine in občini omogoča, da kot način izvolitve članov svetov svojih ožjih delov, to je krajevnih, vaških ali četrtnih skupnosti, s statutom občine določi volitve na zborih občanov. Občine imajo z izvedbo volitev v svete ožjih delov občine precejšnje stroške predvsem zaradi imenovanja volilnih organov (volilni odbori in volilne komisije ožjih delov občine) in nagrad za njihovo delo, kot tudi zaradi ponovnih volitev zaradi tega, ker ni bilo vloženih zadostno število kandidatur. V povezavi s spremembami 19. b in 19. c člena so občine na področju urejanja notranje organizacije uresničevanja lokalne samouprave postale še bolj samostojne. Občine, ki imajo svete ožjih delov, ki so voljeni na splošnih volitvah istočasno z občinskim svetom, bodo v primeru sprejema sprememb v statutu imele manjše stroške lokalnih volitev. Stroške bodo lahko omejile tudi z ustreznimi ukrepi organizacije in delovanja občine ter izvajanja nalog občine.

S predlagano spremembo se določa tudi, da bo natančnejši postopek izvolitve članov sveta ožjega dela občine, trajanje mandata ter druga vprašanja, uredil splošni akt občine (statut, odlok,...).

K 9. členu:

S spremembo 19. b člena Zakona o lokalni samoupravi je posodobljen in s prakso usklajen nabor nalog iz pristojnosti občine in občinskih organov, ki se s statuti lahko prenašajo v izvajanje svetom ožjih delov občine. Če je v skladu s posameznim področnim zakonom to mogoče, lahko občinski odlok posamezne naloge prenese v samostojno izvajanje ožjemu delu občine ter določi tudi način izvajanja naloge. Drugače pa se s statutom določi način izvajanja prenesenih nalog, ki praviloma pomeni sodelovanje svetov ožjih delov občine pri oblikovanju in sprejemanju odločitev občinskih organov.

K 10. členu:

Spremembe, ki jih vsebuje ta člen, so posledica sprememb na področju zakonskega okvira urejanja svetov ožjih delov občine in ureditve zastopanja v skladu z naravo mandatnega razmerja. Predlagana ureditev omogoča občinskemu svetu, da s statutom ali odlokom določi ali ukine ožjemu delu občine status pravne osebe javnega prava. Urejen je tako prehod pravic in obveznosti ožjega dela, ki mu preneha pravna osebnost, kot ožjega dela, ki je ukinjen, na občino. Člen vsebuje tudi posebno določbo, ki dopolnjuje ureditev zakona, ki ureja upravljanje stvarnega premoženja samoupravnih lokalnih skupnosti. Določeno je, da lahko župan s sklepom določi svet ožjega dela občine za upravljavca stvarnega premoženja, ki je po ukinitvi pravne osebnosti, prešlo na občino.

K 11. členu:

S tem členom se ZLS usklajuje z zakonom, ki ureja javne finance. Ta zakon določa, da so ožji deli občine, ne glede na svoj pravni status, neposredni uporabniki občinskega proračuna.

K 12. členu:

Sedmi odstavek 34. a člena določa akt občinskega sveta, s katerim mora ta določiti merila za izplačila sejin članom občinskega sveta, njegovih delovnih teles, drugih občinskih organov. Hkrati pa je omogočeno, da določi tudi merila za sejnine članom svetov ožjih delov občine. Sejnine za člane svetov ožjih delov občine tako niso obvezne.

K 13. členu:

Črtanje besedila »ali službi ožjega dela občine« v drugem odstavku 37.b člena je posledica odprave možnosti organiziranja samostojne službe ožjega dela občine. Na podlagi določb Zakona o javnih uslužbencih ožji del občine ne more imeti zaposlenih javnih uslužbencev, saj je delodajalec lahko samo lokalna skupnost (občina), predstojnik pa župan.

K 14. členu:

S tem členom se v Zakon o lokalni samoupravi doda 50.c člen, ki na novo ureja izvajanje nalog občinskega pravobranilstva. ZLS ureja možnost ustanovitve občinskega pravobranilstva ali skupnega občinskega pravobranilstva v veljavnem šestem odstavku 61. člena, ki sicer določa urejanje občinskih javnih služb. Ureditev se navezuje na smiselno uporabo zakona, ki ureja državno pravobranilstvo. V redkih poskusih ustanovitve občinskega pravobranilstva se je pokazalo, da je določba nezadostno in neprimerno uredila občinsko pravobranilstvo. V nekaterih primerih so občine že do sedaj v postopkih pred sodišči in državnimi organi zastopali pravniki, zaposleni v občinski upravi, kadar jih niso zastopali odvetniki. ZLS kot občinske funkcionarje določa le župana, podžupana in člane občinskega sveta, ki so neposredno voljeni občinski funkcionarji (podžupana izmed občinskih svetnikov imenuje župan). Občinski pravobranilci po ZLS niso funkcionarji, zato se glede položaja, pravic in obveznosti občinskega pravobranilca Zakon o državnem pravobranilstvu ne more smiselno uporabljati. Občinski pravobranilci bodo po predlagani ureditvi kot zaposleni v občinski upravi imeli status javnega uslužbenca (uradniki) in zanje bo veljala vsa zakonodaja, ki ureja pravni status, pravice in dolžnosti javnih uslužbencev (tudi glede morebitne nezdružljivosti, nasprotja interesov, disciplinske in odškodninske odgovornosti ipd.). Zakon o državnem pravobranilstvu se bo smiselno uporabljal le glede položaja in statusa občinskega pravobranilstva v sodnih, upravnih in drugih postopkih.

Za opravljanje nalog občinskega pravobranilstva, ki bodo podrobneje urejene v odloku, ki ureja organizacijo in delovno področje občinske uprave, se zahteva, da je občinski pravobranilec univerzitetni diplomirani pravnik oziroma ima temu ustrezno pravno izobrazbo, da ima opravljen pravniški državni izpit in tri leta delovnih izkušenj po opravljenem pravniškem državnem izpitu. Občinsko pravobranilstvo se bo lahko oblikovalo tako, da bosta dve ali več občin ustanovile skupno občinsko upravo (medobčinsko pravobranilstvo), ali kot notranja organizacijska enota občinske uprave ene občine; če pa občina ne bo imela notranjih organizacijskih enot ali občinskega pravobranilstva, pa bo te naloge opravljal posamezni občinski pravobranilec. Ta ureditev je tako podobna ureditvi, ki velja za organe, ki vodijo inšpekcijske postopke oziroma postopke o prekrških (občinski inšpektorati in občinska redarstva). Določeno je, da vodjo občinskega pravobranilstva imenuje župan, pri čemer mora kandidat izpolnjevati pogoje za občinskega pravobranilca. Enako velja za vodjo medobčinskega pravobranilstva, ki ga imenujejo in razrešujejo župani občin ustanoviteljic soglasno.

Občinsko pravobranilstvo bo zastopalo občino pred sodišči in drugimi državnimi organi. Na podlagi pooblastila zakonitega zastopnika pa bo lahko zastopalo tudi drugo pravno osebo, ki jo je ustanovila občina (npr. javno podjetje, javni zavod). Še vedno pa bo lahko župan sprejel odločitev, da občino namesto občinskega pravobranilstva (npr. zaradi zahtevnosti ali obsežnosti primera) zastopa odvetnik ali odvetniška družba.

Občinsko pravobranilstvo bo lahko zastopalo le občino kot samoupravno lokalno skupnost, ne pa posameznega občinskega funkcionarja, javnega uslužbenca oziroma zaposlenega (ali skupino teh), saj bi v nasprotnem primeru lahko prišlo do nasprotja interesov.

K 15. členu:

Člen je deloma posledica posebne ureditve občinskega pravobranilstva, ki ga je bilo doslej mogoče ustanoviti v skladu s šestim odstavkom 61. člena, ki sicer ureja zagotavljanje občinskih javnih služb (kar bo po predlogu zakona urejeno v novem 50.c členu). Ta določba se s tem členom v drugem in tretjem odstavku usklajuje z zakonom, ki ureja javno zasebno partnerstvo. Zato se črta v drugem odstavku posebej določen način zagotavljanja javnih služb z vlaganjem lastnega kapitala občine v dejavnost oseb zasebnega prava. Občina mora za izvajanje javne službe podeliti fizični ali pravni osebi pravico v skladu z zakonom. To pa stori s podelitvijo koncesije. S samim vlaganjem kapitala v dejavnost se pravice za izvajanje javne službe ne dodeljuje. V tretjem odstavku so razširjene možnosti sodelovanja občin pri zagotavljanju javnih služb s skupno podelitvijo koncesije. Ta oblika je že kar razširjena, vendar je dopolnitev primerna, ker gre za splošno določbo. V četrtem odstavku se črta besedilo, ki ni v skladu z zakonom. Zagotavljanje javnih služb je občinska pristojnost na podlagi zakona (obvezne) ali občinskega predpisa (izbirne). Tudi ustanoviteljske pravice se ne izvajajo na podlagi aktov o ustanovitvi ali statutih ustanovljenih pravnih oseb, temveč na podlagi zakona. Dosedanje poimenovanje skupnega organa občin soustanoviteljic javnega zavoda ali javnega podjetja se spreminja v svet ustanoviteljic. Dopolnitev petega odstavka, ki sicer med drugim določa, da strokovne naloge za skupni organ občin opravlja občinska uprava občine, v kateri je njegov sedež, omogoča občinam, da z aktom o ustanovitvi skupnega organa prenesejo strokovne naloge in naloge zagotavljanja javnih služb na organ skupne občinske uprave. Namen novega šestega odstavka je omogočiti občinam, ki zagotavljajo javno službo v zvezi občin, da naloge skupnega organa po tem členu prenesejo v izvajanje svetu zveze občin. S tem členom se zagotavlja povezanost institucionalnih oblik medobčinskega sodelovanja in preprečuje podvajanje njihovih organov na področju zagotavljanja občinskih javnih služb (20. člen tega zakona in 86. člen veljavnega zakona), kar lahko občinam zagotovi zmanjšanje stroškov za delovanje upravnih služb.

ZAKON O ZEMLJIŠKI KNJIGI

K 16. členu:

S predlagano spremembo bo omogočeno, da občina v okviru postopka vlaganja zemljiškoknjižnih predlogov samostojno pretvori v elektronsko obliko listine iz 1. in 2. točke prvega odstavka 142. člena ZZK-1. S predlagano spremembo je hkrati prenesena tudi odgovornost občine za jamstvo, da je elektronski izvorik identičen s fizičnim izvorikom, ter njegovo hrambo.

K 17. členu:

Predlagana sprememba je uskladitev določbe, zaradi preštevilčenja odstavkov spremenjenega 142, člena ZZK-1.

ZAKON O VRTCIH

K 18. členu:

Z uveljavitvijo ZUPJS s 1. 1. 2012 se je postopek odločanja o pravici do znižanega plačila vrtca prenesel iz občin na CSD. S tem prenosom so prenehale veljati tudi dotedanje pravne podlage, tj. posamezne določbe Zakona o vrtcih in Pravilnik o plačilih staršev za programe v vrtcih, ki je urejal postopek in materialne podlage za določitev višine plačila staršev za vrtec. V primerjavi s prej veljavno ureditvijo je med drugih prenehala veljati tudi določba pravilnika, ki je v primeru, ko starši ne živijo skupaj, določala kot občino zavezanko za plačilo razlike med ceno programa in plačilom staršev tisto občino, v kateri so imeli starši skupaj z otrokom stalno prebivališče. Po ureditvi, ki jo opredeljuje četrti odstavek 28. člena Zakona o vrtcih, pa je kot občina zavezanka določena tista občina, v kateri imajo starši stalno prebivališče, kar pomeni, da lahko vlogo za znižano plačilo v primeru, ko starši več ne živijo skupaj, odda katerikoli izmed staršev. Občine

so opozorile, da takšna ureditev ni ustrezna in tudi nepravilna z vidika zakonodaje, ki ureja financiranje občin in predlagale, da se ponovno vzpostavi ureditev, ki je veljala do 1. 1. 2012.

K 19. členu:

Z navedeno določbo se vzpostavlja pravna podlaga, ki bo občinam omogočala preverjanje pravilnosti izstavljenega zahtevka, ki jih vrtci mesečno pošiljajo občinam zavezankam za plačilo razlike med ceno programov vrtcev in plačili staršev. Občine namreč sedaj te nimajo možnosti nimajo in tako od vrtcev v plačilo prejemajo le skupni seštevek vseh subvencij za vse otroke, za katere so plačnice. Na voljo sicer imajo vpogled v številke odločb, ki so jih izdali centri za socialno delo in v višino znižanega plačila staršev, vendar pa je mesečni zahtevek za plačilo subvencije odvisen tudi od cene programa oddelka, v katerega je otrok vključen (vrtci imajo tudi do pet različnih cen) in od števila dni prisotnosti otroka, saj se v primeru odsotnosti, cena ustrezno zniža. Z dnem izpisa otroka iz vrtca, občina zanj ni dolžna več plačevati subvencije. Večino podatkov, na podlagi katerih temeljijo zahtevki vsebuje evidenca CEUIZ, ki jo je ministrstvo vzpostavilo za vse vzgojno-izobraževalne zavode in so v njej zajeti tudi predšolski otroci vključeni v vrtce, vendar pa občine do teh podatkov nimajo dostopa.

ZAKON O UKREPIH ZA ODPRAVO POSLEDIC ŽLEDA MED 30. JANUARJEM IN 10. FEBRUARJEM 2014

K 20. členu:

S spremembo drugega odstavka 23. člena Zakona o ukrepih za odpravo posledic žleda se sredstva, ki iz naslova koncesij za državne gozdove pripadajo občinam, lahko do višine dveh tretjin namenijo za sanacijo lokalnih cest in ne več izključno za vzdrževanje gozdnih cest in varstvo gozdov, kot to določa ta odstavek. Poleg gozdnih cest so ob sanaciji gozdov veliko bolj obremenjene tudi lokalne ceste, ki se praviloma neposredno povezujejo na samo omrežje gozdnih cest. Zaradi bistveno povečanega prevoza gozdno lesnih sortimentov tudi po lokalnih cestah upravičeno pričakujemo povečan obseg vzdrževanja le teh, zato je nujno, da se sredstva, ki jih občine pridobijo od Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov, uporabijo tudi za ta namen.

ZAKON O PONOVI VZPOSTAVITVI AGRARNIH SKUPNOSTI TER VRNITVI NJIHOVEGA PREMOŽENJA IN PRAVIC

K 21. členu:

Sprememba je odstop (posebna ureditev) od Stvarnopravnega zakonika in omogoča, da se bo na podlagi soglasja več kot treh četrtin članov agrarne skupnosti glede na njihove solastniške deleže sprejela odločitev – soglasje h graditvi objektov javne infrastrukture, torej ustanovitev služnosti ali obligacijske pravice, ki bo investitorju omogočala gradnjo oziroma izvedbo del za gradnjo objektov javne infrastrukture. Tako bo investitor za pridobitev soglasja za gradnjo objektov javne infrastrukture na zemljiščih, ki so v solastnini članov agrarne skupnosti potreboval manjše število (več kot tri četrtine glede na solastniške deleže) upravno overjenih soglasij članov agrarne skupnosti. V skladu z določbami Stvarnopravnega zakonika bi bilo namreč potrebno zbrati soglasja vseh članov – solastnikov.

ZAKON O STVARNEM PREMOŽENJU DRŽAVE IN SAMOUPRAVNIH LOKALNIH SKUPNOSTI

K 22. in 23. členu:

Člen odpravlja obveznost objave izvedbe javne dražbe in javnega zbiranja ponudb za razpolaganje z nepremičnim premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti v Uradnem listu Republike Slovenije. Tako zadostuje objava na svetovnem spletu.

K 24. členu:

S predlaganim členom se na novo določa razmerje med državo in občinami v primeru obremenjevanja nepremičnin s stvarnimi služnostmi. Veljavni 31. člen ZSPDSLS sicer že omogoča brezplačno ustanovitev stvarnih pravic na nepremičnem premoženju države ali samoupravne lokalne skupnosti, kadar je ustanovitev stvarne pravice v javnem interesu, pri

čemer je odločitev o brezplačnosti ustanovitve stvarne pravice prepuščena odločitvi upravljavca nepremičnine, ki se obremenjuje. S predlagano dopolnitvijo pa se navedena možnost širi tako, da je v primeru, ko se ustanavlja služnost na nepremičnem premoženju države v korist samoupravne lokalne skupnosti oz. v primeru, ko se ustanavlja služnost na nepremičnem premoženju samoupravne lokalne skupnosti v korist države, vedno brezplačna, pri čemer mora biti izpolnjen pogoj, da se služnost ustanavlja za namen gradnje, vzdrževanja, ipd. gospodarske javne infrastrukture – prometne infrastrukture (ceste, železnice, pristanišča, letališča), energetske infrastrukture (plinovod, toplovod, elektrovod, javna razsvetljava), komunalne infrastrukture (vodovod, kanalizacija, odlagališče odpadkov), elektronskih komunikacij, vodne infrastrukture, infrastrukture za gospodarjenje z drugimi vrstami naravnega bogastva ali varstva okolja ter druge javne infrastrukture (zelene in javne površine, pokopališča, urbana oprema, ekološki otoki, prometna signalizacija,...)

ZAKON O SKLADU KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ IN GOZDROV REPUBLIKE SLOVENIJE

K 25. členu:

Člen dopolnjuje zakonski okvir za vzpostavitev neodplačne služnosti na nepremičninah v lasti Republike Slovenije, s katerimi gospodari Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS, v korist občine tako, da se za sklenitev takega posla ne zahteva izkazanega javnega interesa v prostorskem aktu občine, kot to določa prvi odstavek 16. d člena, temveč zadostuje, da gre za gradnjo objektov, ki neposredno služijo izvajanju obvezne gospodarske javne službe lokalnega pomena.

ZAKON O UVELJAVLJANJU PRAVIC IZ JAVNIH SREDSTEV

K 26. členu:

S predlagano spremembo se črta drugi stavek tretjega odstavka 28. člena, ki določa, da imajo upravičenci do subvencije tržne najemnine še pravico do subvencije neprofitne najemnine. Zadnja sprememba Stanovanjskega zakona, uveljavljena z dne 1.1.2009, je z namenom, da bi olajšali materialno stanje najemnikom, ki sicer izpolnjujejo vse pogoje, pa ne morejo najeti neprofitnega stanovanja, zavezala občine, da tudi najemnikom, ki so primorani najeti stanovanje na prostem trgu, priznajo subvencijo k najemnini. Do uveljavitve Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev je za upravičence za pridobitev subvencije k plačilu tržne najemnine veljalo, da jim je, če so izpolnjevali vse zahtevane pogoje, pripadala subvencija k najemnini v višini razlike med priznano tržno najemnino in priznano neprofitno najemnino. S 1.1.2012 je začel veljati ZUPJS, ki je določil nov sistem določanja subvencij za najemnike v tržnih stanovanjih. Subvencijo tržnim najemnikom je »sestavil« iz tržnega in neprofitnega dela in sicer tako, da imajo najemniki tržnega stanovanja pravico do subvencije, izračunane kot razlika med priznano tržno najemnino in priznano neprofitno najemnino, poleg tega pa še do največ 80% subvencije od priznane neprofitne najemnine. To pa pomeni bistveno višje finančne posledice (100% povišanje).

PREHODNE DOLOČBE

K 27. členu:

V izogib možnosti, da določeni postopki dodelitve sredstev za sofinanciranje investicij občin do uveljavitve tega zakona ne bodo končali, se določa, da se postopki začeti pred uveljavitvijo tega zakona, končajo po dosedanjih predpisih.

K 28. členu:

Člen določa, da se nova tarifna številka 37a uporablja za potrdila o namenski rabi zemljišča, za katera je bila vloga vložena po uveljavitvi tega zakona.

K 29. členu:

Člen določa rok šest mesecev po uveljavitvi zakona, v katerem morajo občine sprejeti usklajene splošne predpise (statut in druge splošne akte). Prav tako je določeno, da že izvoljeni člani svetov ožjih delov občine opravljajo naloge do izteka mandata, za katerega so bili izvoljeni, in sicer ne glede na spremembe 19. člena Zakona o lokalni samoupravi. Spremembe statuta

glede (načina) izvolitve članov sveta ožjega dela občine tako ne morejo vplivati na že potrjene mandate.

K 30. členu:

Sprememba določbe 28. člena Zakona o vrtcih, ki drugače opredeljuje občino zavezanko za plačilo subvencije vrtca, zahteva posebno prehodno določbo iz več razlogov. Prvi razlog je organizacijski, in sicer je potreben poseg v informacijski sistem Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Informacijski sistem bo do 1. junija 2015 ustrezno dograjen in bo omogočal centrom za socialno delo zanesljivo pridobivanje želenih podatkov, na podlagi katerih bodo centri za socialno delo v izdanih odločbah kot občino zavezanko določilo tisto, v kateri ima otrok skupaj s starši prijavljeno stalno prebivališče oz. ima prijavljeno stalno prebivališče z vsaj enim od staršev. Do vzpostavitve dograjenega informacijskega sistema se bo v vmesnem obdobju vloge za uveljavljanje pravice do znižanega plačila staršev glede določitve pristojne občine zezanke za plačilo, še vedno reševalo na podlagi starega 28. člena Zakona o vrtcih. Pri tem je postavljen kot zadnji datum vložitve vloge 30. april 2015, do katerega se bo uporabljal stari 28. člen Zakona o vrtcih. Vse vloge, ki bodo vložene v mesecu maju 2015 in za katere 32. člen ZUPJS določa, da pripada znižano plačilo vrtca upravičencu od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi vloge, pa bodo s 1. junijem 2015 že določale občino zavezanko v skladu s spremenjenim 28. členom Zakona o vrtcih.

Prehodna določba tudi določa, da se v odločbah o znižanem plačilu vrtca, ki bodo izdane pred 1. junijem 2015, kot občine zezanke za plačilo ostanejo še naprej občine, kot je to določal prejšnji predpis, in sicer celotno obdobje veljavnosti odločbe oz. do izdaje nove odločbe o znižanem plačilu vrtca v skladu z Zakonom o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev.

K. 31. členu:

Člen določa kasnejšo uveljavitev spremenjenega tretjega odstavka 28. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, ker takšna sprememba zahteva zahtevno nadgradnjo informacijskega sistema.

KONČNA DOLOČBA

K 32. členu:

Člen določa uveljavitev zakona.

II. ČLENI, KI SE SPREMINJAJO

ZAKON O FINANCIRANJU OBČIN

9. člen (občinske takse)

(1) Občina lahko predpiše občinsko takso za:

- uporabo javnih površin za prirejanje razstav in zabavnih prireditev;
- oglaševanje na javnih mestih;
- parkiranje na javnih površinah;
- uporabo javnega prostora za kampiranje in
- druge zadeve, če tako določa zakon.

(2) Občinsko takso predpiše občina z odlokom, s katerim predpiše vrsto in višino takse ter zavezanca za plačilo takse. Višina takse se ne določi po vrednosti predmeta, dejanskem prometu ali dejanskem dohodku.

(3) Občina ne sme zahtevati plačila občinske takse za dejavnosti iz prvega odstavka tega člena, če je to za posamezne primere z zakonom prepovedano, ali je predpisan ali s pogodbo dogovorjen drug način plačila.

23. člen (delež sredstev občine za sofinanciranje investicij)

(1) Delež sredstev iz drugega odstavka 21. člena tega zakona, ki je namenjen za sofinanciranje investicij iz načrta razvojnih programov posamezne občine, se določi za vsako proračunsko leto tako, da ga lahko občina porabi v tekočem proračunskem letu na podlagi načrta porabe za financiranje:

- stroškov nakupa zemljišč, potrebnih za izvedbo investicijskega projekta,
- stroškov predhodnih študij, investicijske in projektne dokumentacije,
- stroškov gradbenih, obrtniških in instalcijskih del,
- stroškov gradbenega nadzora,
- drugih upravičenih stroškov, opredeljenih v navodilih organa upravlja sredstev kohezijske politike ali v pogodbi o odobrenih sredstvih sklada ali skladov Evropske unije.

(2) Delež posamezne občine iz prejšnjega odstavka se izračuna po enačbi:

$$SVSo = ((Flo \times KFI) : \Sigma FI) + ((OCo \times KOC) : \Sigma OCo) + ((OOo \times KOO) : \Sigma ODo) + ((ODO \times KOD) : \Sigma OD) + ((NAo \times KNA) : \Sigma NA) + (((\sqrt{Po : \dot{S}Po}) \times Po) \times KRP) : \Sigma RP).$$

Pri tem je:

- SVSo – skupna višina sredstev, ki so občini na razpolago;
- Flo – občinski prihodek iz solidarnostne in finančne izravnave;
- KFI – 20% sredstev – kvota »solidarnostna in finančna izravnava«;
- FI – skupna višina sredstev solidarnostne in finančne izravnave;
- OCo – dolžina občinskih cest (lokalnih cest in javnih poti) v občini po podatkih ministrstva, pristojnega za promet;
- KOC – 30% sredstev iz drugega odstavka 21. člena tega zakona – kvota »občinske ceste«;
- OCd – skupna dolžina občinskih cest (lokalnih cest in javnih poti) v državi po podatkih ministrstva, pristojnega za promet;
- OOo – površina desetkilometrskega obmejnega pasu v občini po podatkih Urada za makroekonomske analize in razvoj;
- KOO – 10% sredstev iz drugega odstavka 21. člena tega zakona – kvota »obmejno območje«;

OOd – skupna površina desetkilometrskega obmejnega pasu v državi po podatkih Urada za makroekonomske analize;
 ODo – površina kmetijskih zemljišč v uporabi na območjih z omejenimi naravnimi dejavniki v občini po podatkih ministrstva, pristojnega za kmetijstvo;
 KOD – 20% sredstev iz drugega odstavka 21. člena tega zakona – kvota »Omejeni naravni dejavniki«;
 OD – skupna površina kmetijskih zemljišč v uporabi na območjih z omejenimi naravnimi dejavniki v državi po podatkih ministrstva pristojnega za kmetijstvo;
 NAO – površina območja Nature 2000 v občini po podatkih ministrstva, pristojnega za okolje in prostor;
 KNA – 10% sredstev iz drugega odstavka 21. člena tega zakona – kvota »Natura 2000«;
 NA – skupna površina območja »Natura 2000« v državi po podatkih ministrstva, pristojnega za okolje in prostor;
 Po – površina občine po podatkih Geodetske uprave RS;
 ŠPo – število prebivalcev občine po podatkih Statističnega urada RS;
 KRP – 10% sredstev iz drugega odstavka 21. člena tega zakona – kvota »Redkost poseljenosti«;
 RP – vsota faktorjev redkosti poseljenosti po posameznih občinah, ki so rezultat enačbe: $Vsota (Po:ŠPo) \times Po$.

(3) Deleže občinskih sredstev izračuna neposredni uporabnik državnega proračuna, pristojen za lokalno samoupravo in regionalno politiko, po sprejetju državnega proračuna in povabi občine k oddaji načrtov porabe njihovega deleža. Če po prvi predložitvi tega načrta občina ne porabi vseh razpoložljivih sredstev svojega deleža, se povabilo lahko ponovi najpozneje do 1. septembra tekočega proračunskega leta.

(4) Za pripravo predlogov sofinanciranja investicij se uporabljajo določbe tega zakona, zakona, ki ureja javne finance, predpisov, ki urejajo sofinanciranje investicij iz državnega proračuna in postopek priprave načrta razvojnih programov državnega proračuna.

25. člen

(nakazovanje sredstev za sofinanciranje investicij)

(1) Neposredni uporabnik državnega proračuna, pristojen za investicijo, izda občini sklep, s katerim določi obseg sofinanciranja investicije iz državnega proračuna.

(2) Sredstva iz prejšnjega odstavka se občini nakazujejo na podlagi pogodbe, ki jo skleneta neposredni uporabnik državnega proračuna, pristojen za investicijo, in občina. S pogodbo se določijo tudi nadzor namenske porabe sredstev ter pogoji in postopek povrnitve nenamensko porabljenih sredstev v državni proračun.

(3) Če občina ne sklene pogodbe iz prejšnjega odstavka, se šteje, da se je sredstvom odpovedala.

(4) Sredstva, namenjena sofinanciranju investicij, se ne smejo zaseči za plačilo dospelih obveznosti iz zadolžitve, odškodnin po sodnih sklepih in odškodnin po zakonu, ki ureja denacionalizacijo.

ZAKON O PROSTORSKEM NAČRTOVANJU

105. člen
(potrdilo o namenski rabi zemljišča)

(1) Potrdilo o namenski rabi zemljišča vsebuje podatek o namenski rabi prostora, kot jo določa občinski prostorski načrt, ter podatek o prostorskih ukrepih, določenih na podlagi predpisov s področja urejanja prostora. Potrdilo o namenski rabi zemljišča se priloži tudi kopijo grafičnega dela občinskega prostorskega načrta.

(2) Potrdilo o namenski rabi zemljišča velja do uveljavitve sprememb in dopolnitev občinskega prostorskega načrta ali državnega prostorskega načrta. Če se za zemljišče, na katerega se potrdilo nanaša, pripravljajo spremembe in dopolnitve občinskega prostorskega načrta ali državnega prostorskega načrta, je to potrebno v potrdilu posebej navesti.

(3) Potrdilo o namenski rabi zemljišča ima značaj potrdila iz uradne evidence in se izda skladno s predpisi o upravnem postopku ter proti plačilu upravne takse, kot je s predpisi, ki urejajo upravne takse, določena za potrdila, ki jih izdajajo organi na podlagi uradnih evidenc, pri čemer posamična zemljiška parcela predstavlja en zahtevek.

(4) Z dnem uveljavitve tega zakona ne glede na določbe drugih predpisov predložitev lokacijske informacije ali potrdila o namenski rabi prostora ni več obvezna v nobenem postopku. Podatke za potrebe postopka si mora organ pridobiti sam. Lokacijska informacija ali potrdilo o namenski rabi prostora z dnem uveljavitve tega zakona ni več pogoj za izvedbo enostavnih posegov v prostor.

ZAKON O UPRAVNIH TAKSAH

28. člen

Taks so oproščeni naslednji dokumenti in dejanja:

1. predlogi, prijave, obvestila in druge vloge, vložene zaradi zagotavljanja javne koristi;
- 1.a dokumenti in dejanja za vpis, vpis sprememb podatkov in vpis prenehanja opravljanja dejavnosti samostojnega podjetnika posameznika v Poslovni register Slovenije;
- 1.b vloge in drugi dokumenti ter dejanja v zvezi z izvajanjem ukrepov kmetijske politike;
2. prošnje za pomilostitev in odločbe o takih prošnjah;
3. dokumenti in dejanja v postopku za pridobitev dokaza o slabih premoženjskih razmerah, kot podlaga za priznanje oprostitve plačila stroškov v upravnem oziroma sodnem postopku;
4. dokumenti in dejanja v zvezi s postopki pred davčnim organom, razen v taksni tarifi naštetih odločb, ki jih izdaja Carinska uprava Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja trošarine, in zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost;
- 4.a dokumenti in dejanja v postopku vpisa oziroma vpisa sprememb podatkov in izbrisa iz registra neposrednih in posrednih proračunskih uporabnikov;
5. dokumenti in dejanja v postopku za popravo napak v odločbah, drugih listinah in uradnih evidencah;
6. dokumenti in dejanja v volilnih postopkih;
7. (črtana);
8. prijave in vpisi v matične knjige;
9. (črtana);
10. (črtana);
11. dokumenti in dejanja v postopku arondacije in komasacije zemljišč;
12. dokumenti in dejanja za uveljavitev pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter zdravstvenega varstva;
13. dokumenti in dejanja za uveljavitev socialno-varstvenih pravic;
14. dokumenti in dejanja v zvezi z uveljavljanjem pravic do družinskih prejemkov in zavarovanja za starševsko varstvo;
- 14.a dokumenti in dejanja v zvezi z uveljavljanjem osebnih stikov med otroci in starši;
- 14.b dokumenti in dejanja v postopku za izdajo parkirne karte;
15. dokumenti in dejanja v postopku za uveljavitev pravic, ki so z zakonom priznane invalidom, vojnim veteranom in žrtvam vojnega nasilja;

- 15.a dokumenti in dejanja v postopku izdaje gradbenih dovoljenj v okviru varstva vojnih grobišč;
16. dokumenti in dejanja v zvezi z urejanjem delovnega razmerja;
17. dokumenti in dejanja v zvezi z izdajanjem, izpolnjevanjem in podaljševanjem pomorskih knjižic;
18. dokumenti in dejanja v zvezi z ureditvijo državljanskih dolžnosti in pravic pri obrambi države oziroma varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;
19. prijave in odjave stalnega in začasnega prebivališča;
20. dokumenti in dejanja v zvezi z razlastitvijo premoženja in denacionalizacijskimi postopki;
21. izvirne diplome, spričevala in druge listine o uspešno končanem izobraževanju, razen njihovih dvojnikov, nadomestnih spričeval in izpisov iz evidence;
22. dokumenti in dejanja v zvezi z varstvom kulturnih spomenikov in naravnih vrednot;
23. vloge naslovljene na varuha človekovih pravic in druge institucije za prošnje in pritožbe;
24. vloge, s katerimi se zahteva posredovanje državnega tožilca;
25. dokumenti in dejanja v postopku za pokop ali prekop umrlih ali prenos posmrtnih ostankov;
26. dokumenti in dejanja, s katerimi se urejajo razmerja med štipendistom in tistim, ki daje štipendijo;
27. dokumenti in dejanja v zvezi s pristopom k strokovnemu izpitu pred državnimi organi;
28. dokumenti in dejanja v zvezi z izdajo in podaljšanjem potnih listin, ki se izdajajo po mednarodni pogodbi;
29. vloge za vpis podatkov v uradne evidence ali izbris podatkov iz njih ter odločbe oziroma potrdila, ki jih izdajajo organi na podlagi uradnih evidenc;
30. dokumenti in dejanja v zvezi z dostopom do informacij javnega značaja in njihovo ponovno uporabo;
31. dokumenti in dejanja v zvezi z uresničevanjem pravice posameznika do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki;
32. dokumenti in dejanja v zvezi z letnimi povračili za uporabo cest;
33. dokumenti in dejanja v zvezi s sklenitvijo zakonske zveze ali z uradnim dejanjem registracije istospolne partnerske skupnosti;
34. dokumenti in dejanja v zvezi s postopki pridobivanja dovoljenja za opravljanje postopkov VEM oziroma postopki za pridobitev položaja točke VEM;
35. dokumenti in dejanja v zvezi z izdajo projektnih pogojev in soglasij ter soglasij za priključitev v zvezi z izdajo gradbenih dovoljenj.

ZAKON O LOKALNI SAMOUPRAVI

19. člen

Organ ožjega dela občine je svet, ki ga izvolijo volilni upravičenci s stalnim prebivališčem na območju ožjega dela občine. Način izvolitve članov sveta ožjega dela občine določa zakon.

Član sveta ožjega dela občine ne more biti župan, podžupan, javni uslužbenec v občinski upravi in javni uslužbenec v službi ožjega dela občine.

Za zaposlene javne uslužbence v službi ožjega dela občine, ki je pravna oseba, se uporabljajo predpisi za javne uslužbence v občinskih upravah.

Statut občine lahko določi, da ožji del občine nima organa iz prvega odstavka tega člena.

Če s statutom občine niso ustanovljeni ožji deli občine ali če statut občine določi, da ožji del občine nima sveta, lahko občinski svet ustanovi krajevne, vaške ali četrtne odbore v skladu s tretjim odstavkom 30. člena tega zakona.

19. b člen

Ožji del občine, ki ima svet, opravlja naloge, ki se pretežno nanašajo na njegove prebivalce in ki so mu prenešene v izvajanje s statutom občine. Statut občine lahko prenese v izvajanje ožjemu delu občine zlasti naloge, ki se nanašajo na:

- lokalne javne službe,
- vzdrževanje krajevnih cest in drugih javnih površin,
- upravljanje s premoženjem, namenjenim za potrebe krajevnega prebivalstva,
- pospeševanje kulturne in drugih društvenih dejavnosti.

Podrobneje se naloge, ki se prenesejo v izvajanje ožjim delom občine določijo z odlokom.

19. c člen

Statut občine lahko določi, da je ožji del občine pravna oseba javnega prava.

V primeru, da je ožji del občine pravna oseba, nastopa v pravnem prometu v okviru nalog, ki so določene s statutom občine oziroma z odlokom iz drugega odstavka prejšnjega člena.

V primeru, da je ožji del občine pravna oseba, ga zastopa njegov svet. Statut občine lahko določi, da zastopa ožji del občine predsednik njegovega sveta. Pravni posli, ki jih sklene ožji del občine brez predhodnega soglasja župana, so nični, vendar pa lahko predpis občine, ki je potreben za izvršitev občinskega proračuna določi, kateri pravni posli in v kateri višini so ti posli, ki jih sklene ožji del občine, veljavni brez predhodnega soglasja župana.

V primeru, da je ožji del občine pravna oseba, odgovarja za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem. Za obveznosti ožjega dela občine subsidiarno odgovarja občina.

Če ožji del občine, ki je v skladu s statutom občine pravna oseba, preneha obstajati ali če mu preneha pravna subjektiviteta, njegove pravice in obveznosti preidejo na občino oziroma na nove ožje dele občine z lastnostjo pravne osebe, ki nastanejo z združitvijo ali z razdružitvijo prejšnjih ožjih delov občine.

V primeru, da ožji del občine ni pravna oseba, lahko statut občine določi, da v okviru nalog ožjega dela in v okviru s proračunom določenih sredstev za izvajanje teh nalog občino pri izvajanju odločitev sveta ožjega dela občine zastopa svet ožjega dela občine ali njegov predsednik. Pravni posli, ki jih sklene ožji del občine brez predhodnega soglasja župana, so nični, vendar pa lahko predpis občine, ki je potreben za izvršitev občinskega proračuna določi, kateri pravni posli in v kateri višini so ti posli, ki jih sklene ožji del občine, veljavni brez predhodnega soglasja župana.

19. č člen

Ožji del občine se ne sme zadolževati. Prihodki in odhodki ožjega dela občine morajo biti zajeti v njegovem finančnem načrtu, ki je sestavni del občinskega proračuna.

Če ožji del občine ni pravna oseba, način financiranja njegovega delovanja določi občinski statut. Sredstva za izvajanje nalog ožjih delov občine se zagotovijo v občinskem proračunu.

34. a člen

Člani občinskega sveta, župan in podžupan občine so občinski funkcionarji.

Občinski funkcionarji opravljajo svojo funkcijo nepoklicno. Župan se lahko odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno. V soglasju z županom se lahko tudi podžupan odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno.

Za opravljanje občinskih funkcij imajo občinski funkcionarji pravico do plače, če funkcijo opravljajo poklicno, ali do plačila za opravljanje funkcije, če funkcijo opravljajo nepoklicno. Plača za poklicne občinske funkcionarje je določena v skladu z zakonom, ki ureja plače v javnem sektorju.

Če župan opravlja funkcijo nepoklicno, mu pripada plačilo v višini 50% plače, ki bi jo dobil, če bi funkcijo opravljal poklicno. Pri tem se ne upošteva dodatek za delovno dobo.

Če podžupan opravlja funkcijo nepoklicno, mu pripada plačilo največ v višini 50% plače, ki bi jo dobil, če bi funkcijo opravljal poklicno. Višino plačila določi župan ob upoštevanju obsega podžupanovih pooblastil. Pri tem se ne upošteva dodatek za delovno dobo.

Članu občinskega sveta, razen podžupanu, pripada sejnina za udeležbo na seji občinskega sveta ali seji delovnega telesa občinskega sveta. Letni znesek sejin, vključno s sejinami za seje delovnih teles občinskega sveta, ki se izplača posameznemu članu občinskega sveta, ne sme presegati 7,5 % plače župana. Pri tem se ne upošteva dodatek za delovno dobo.

Občinski svet s svojim aktom določi merila za izplačilo sejin za člane občinskih svetov, za člane delovnih teles občinskega sveta in člane drugih občinskih organov kakor tudi merila za sejnine za člane svetov ožjih delov občine.

37. b člen

Funkcija župana ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta in podžupana, članstvom v nadzornem odboru in z delom v občinski upravi ter z drugimi funkcijami, za katere tako določa zakon.

Funkcija člana občinskega sveta in podžupana ni združljiva s funkcijo župana, članstvom v nadzornem odboru in z delom v občinski upravi ali službi ožjega dela občine ter z drugimi funkcijami, za katere tako določa zakon.

Funkcija člana občinskega sveta in podžupana tudi ni združljiva s funkcijo načelnika upravne enote, kot tudi ne z delom v državni upravi na delovnih mestnih, na katerih javni uslužbenci izvršujejo pooblastila v zvezi z nadzorstvom nad zakonitostjo oziroma nad primernostjo in strokovnostjo dela organov občine.

61. člen

Občina zagotavlja opravljanje javnih služb, ki jih sama določi in javnih služb, za katere je tako določeno z zakonom (lokalne javne službe).

Opravljanje lokalnih javnih služb zagotavlja občina:

- neposredno v okviru občinske uprave;
- z ustanavljanjem javnih zavodov in javnih podjetij;
- z dajanjem koncesij;
- z vlaganjem lastnega kapitala v dejavnost oseb zasebnega prava.

Dvoje ali več občin lahko zaradi gospodarnejšega in učinkovitejšega zagotavljanja javnih služb skupaj ustanovi javni zavod ali javno podjetje.

Za izvrševanje ustanoviteljskih pravic občin v skladu z aktom o ustanovitvi in statutom javnega zavoda ali javnega podjetja iz prejšnjega odstavka ter za usklajevanje odločitev občin v zvezi z zagotavljanjem javnih služb občinski sveti udeleženih občin ustanovijo skupni organ, ki ga sestavljajo župani. Akt o ustanovitvi skupnega organa mora določati njegove naloge, organizacijo dela in način sprejemanja odločitev, financiranje in delitev stroškov med občinami.

Skupni organ opravlja svoje naloge v imenu in za račun občin, ki so ga ustanovile. Sedež organa je v občini, v kateri je sedež javnega zavoda ali javnega podjetja. Strokovne naloge za skupni organ opravlja občinska uprava občine, v kateri je njegov sedež.

Občina lahko ustanovi organ občinskega pravobranilstva. Dve ali več občin lahko ustanovi skupni organ občinskega pravobranilstva. Občinska pravobranilstva zastopajo pred sodišči in drugimi državnimi organi občine, njihove organe in ožje dele, ki so pravne osebe. Po pooblastilu lahko občinsko pravobranilstvo zastopa tudi druge pravne osebe, ki so jih ustanovile občine. Za občinsko pravobranilstvo se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja državno pravobranilstvo.

ZAKON O ZEMLJIŠKI KNJIGI

Listine, ki so podlaga za zahtevani vpis

142. člen

(1) Predlagatelj mora notarju, ki v njegovem imenu vloga zemljiškoknjižni predlog, izročiti listine, ki so podlaga za zahtevani vpis in ki po svojih lastnostih ustrezajo tem pogojem:

1. zasebna listina mora biti v izvirniku,
2. notarski zapis je lahko v obliki kateregakoli odpravka, razen če zakon določa, da mora biti priložen v obliki odpravka, sestavljenega za vpis v zemljiško knjigo,
3. druge javne listine morajo biti v obliki prepisa s potrdilom pristojnega državnega organa, ki jih je izdal, da ustrezajo izvirniku (v nadaljnjem besedilu: overjeni prepis), če zakon za posamezne vrste javnih listin ne določa drugače,
4. če zakon določa, da je podlaga za vpis pravnomočna ali dokončna odločba, in se vpis zahteva na podlagi odločbe sodišča ali drugega državnega organa prve stopnje, mora biti na overjenem prepisu te odločbe tudi potrdilo o pravnomočnosti ali dokončnosti te odločbe,
5. če se zahteva vpis na podlagi listine, ki je v izvirniku, v ustreznem odpravku ali v overjenem prepisu že vložena v pisno zbirko listin zemljiškoknjižnega sodišča, zadošča, da je izročen prepis te listine, na katerem zemljiškoknjižno sodišče, ki vodi zbirko listin, v kateri je vložen izvirnik, ustrezni odpravek ali overjeni prepis te listine, potrdi, da je listina vložena v zbirki listin, in navede oznako, pod katero je vložena v zbirki listin,
6. če se zahteva vpis na podlagi listine, ki je že vložena v informatizirano zbirko listin, zadošča, da je navedena pravilna številka zadeve, v kateri je zemljiškoknjižno sodišče na podlagi te listine dovolilo vpis.

(2) Če notar po zakonu ali po pooblastilu strank pravnega posla, ki je vsebina notarskega zapisa, vloži zemljiškoknjižni predlog takoj po sestavi notarskega zapisa:

1. notarju ni treba izdati posebnega odpravka za vpis v zemljiško knjigo in
2. ne glede na 2. točko prejšnjega odstavka, notar zemljiškoknjižnemu predlogu priloži v elektronsko obliko pretvorjeni izvirnik notarskega zapisa.

(3) Listine v izvorni obliki iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena notar obdrži v hrambi.

(4) Notar ali pravobranilstvo mora ob vložitvi zemljiškoknjižnega predloga pretvoriti listine iz prvega odstavka tega člena v elektronsko obliko, jih podpisati s svojim varnim elektronskim podpisom in priložiti predlogu.

(5) Šteje se, da je notar s tem, ko je s svojim varnim elektronskim podpisom podpisal v elektronsko obliko pretvorjeno listino iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena, potrdil, da je izvirno listino sprejel v hrambo po tretjem odstavku tega člena.

(6) Notar mora listine, ki jih je sprejel v hrambo po tretjem odstavku tega člena, hraniti do pravnomočne odločitve v zemljiškoknjižnem postopku, v zvezi s katerim so mu bile listine izročene v hrambo, in jih mora vrniti predlagatelju ali njegovemu pooblaščenцу:

1. ko je zemljiškoknjižni postopek pravnomočno ustavljen,
2. ko je zemljiškoknjižni predlog pravnomočno zavržen ali
3. ko je sodišče pravnomočno odločilo o vpisu.

(7) Za hrambo listin iz tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo pravila o notarski hrambi, če ni v tem členu določeno drugače.

(8) Če se z zemljiškoknjižnim predlogom, ki ga vloži predlagatelj sam, odvetnik ali nepremičninska družba, zahteva vpis na podlagi listin iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena, se te listine ne priložijo zemljiškoknjižnemu predlogu, temveč mora predlagatelj, odvetnik ali nepremičninska družba v treh delovnih dneh po vložitvi zemljiškoknjižnega predloga te listine izročiti notarju in notarja obvestiti o opravični številki zadeve v zemljiškoknjižnem postopku, ki je bil začet z vložitvijo tega predloga.

(9) Notar mora v treh delovnih dneh po prejemu obvestila in listin iz prejšnjega odstavka, te listine pretvoriti v elektronsko obliko, jih podpisati s svojim varnim elektronskim podpisom in priložiti elektronski vlogi, s katero jih predloži zemljiškoknjižnemu sodišču pod opravično številko zadeve, navedene v obvestilu.

(10) Za listine iz osmega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tretji in šesti odstavek tega člena.

(11) Če se z zemljiškoknjižnim predlogom, ki ga vloži predlagatelj sam, odvetnik ali nepremičninska družba, zahteva vpis na podlagi listine iz 3. do 6. točke prvega odstavka tega člena, mora predlagatelj, odvetnik ali nepremičninska družba te listine sam pretvoriti v elektronsko obliko, jih podpisati s svojim varnim elektronskim podpisom in priložiti zemljiškoknjižnemu predlogu.

(12) Za listine, ki morajo biti priložene obvestilu sodišča ali drugega državnega organa o odločbi, ki je podlaga za vpis v zemljiško knjigo po uradni dolžnosti, se smiselno uporabljajo 3. do 6. točka prvega odstavka tega člena.

(13) Sodišče ali drug državni organ mora pretvoriti listine iz prejšnjega odstavka v elektronsko obliko, jih podpisati s svojim varnim elektronskim podpisom in priložiti obvestilu.

146. člen

(1) V postopku predhodnega preskusa zemljiškoknjižnega predloga zemljiškoknjižno sodišče preskusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke za odločanje o zemljiškoknjižnem predlogu:

1. ali je zemljiškoknjižni predlog vložila upravičena oseba,
2. ali predlog vsebuje določen zahtevek za vpis in druge sestavine, ki jih mora obsegati,
3. ali so predlogu priložene v elektronsko obliko pretvorjene listine v skladu s 142. členom tega zakona, na podlagi katerih se s predlogom zahteva vpis, in druge listine, ki mu morajo biti priložene,
4. ali so izpolnjene druge procesne predpostavke za odločanje.

(2) Če procesne predpostavke za odločanje o zemljiškoknjižnem predlogu niso izpolnjene, se ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah in zemljiškoknjižno sodišče zavrže zemljiškoknjižni predlog.

(3) Če se z zemljiškoknjižnim predlogom, ki ga je vložil predlagatelj sam, odvetnik ali nepremičninska družba, zahteva vpis na podlagi listin iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, sodišče ne glede na prejšnji odstavek, zavrže zemljiškoknjižni predlog, če teh listin v osmih delovnih dneh po vložitvi zemljiškoknjižnega predloga ne predloži notar v skladu z devetim odstavkom 142. člena tega zakona.

(4) Če je bil zemljiškoknjižni predlog zavržen po drugem ali tretjem odstavku tega člena zaradi pomanjkljivosti iz 3. točke prvega odstavka tega člena, ki jih je mogoče odpraviti, lahko predlagatelj te pomanjkljivosti odpravi tako, da v roku iz drugega odstavka 157. člena tega zakona vloži ugovor proti sklepu o zavrženju predloga za vpis in

1. če je zemljiškoknjižni predlog vložil notar ali pravobranilstvo: če ugovoru priloži listine, ki bi morale biti priložene zemljiškoknjižnemu predlogu,

2. če je zemljiškoknjižni predlog, s katerim se zahteva vpis na podlagi listin iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, vložil predlagatelj sam, odvetnik ali nepremičninska družba: če te listine najkasneje v osmih delovnih dneh po vložitvi ugovora predloži notar v skladu z devetim odstavkom 142. člena tega zakona,

3. če je zemljiškoknjižni predlog, s katerim se zahteva vpis na podlagi listin iz 3. do 6. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, vložil predlagatelj sam, odvetnik ali nepremičninska družba: če ugovoru priloži listine, ki bi morale biti priložene zemljiškoknjižnemu predlogu.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi za odločanje o procesnih predpostavkah za vpis, o katerem zemljiškoknjižno sodišče odloča po uradni dolžnosti.

ZAKON O VRTCIH

28. člen

(sredstva, ki jih vrtcu zagotavlja občina)

Iz proračuna občine se vrtcem zagotavljajo sredstva v višini razlike med ceno programov in plačilom staršev.

Cena programa iz prejšnjega odstavka vsebuje stroške vzgoje, varstva in prehrane, ki jih sestavljajo:

- stroški dela zaposlenih v vrtcu, ki se ugotavljajo v skladu z zakonom, normativi in standardi ter kolektivno pogodbo,
- stroški materiala in storitev, potrebnih za izvajanje programa in
- stroški živil za otroke.

Če je občina ustanoviteljica več vrtcev, lahko sprejme sklep, v katerem določi enotno ceno za enake programe, ki velja za vse vrtce, kot osnova za plačilo staršev in plačilo razlike med ceno programa in plačilom staršev, ki jo krije občina iz četrtega odstavka tega člena.

Sredstva iz prvega odstavka tega člena zagotavlja občina, v kateri imajo otrokovi starši stalno prebivališče. Občina zagotavlja tudi sredstva za otroke tujcev, katerih starši imajo na njenem območju stalno ali začasno prebivališče, če je vsaj eden od staršev zavezanec za dohodnino v Republiki Sloveniji.

Iz proračuna občine se zagotavljajo tudi sredstva za Investicijsko vzdrževanje in sredstva za investicije v nepremičnine in opremo javnih vrtcev, lahko pa tudi vrtcev s koncesijo.

Občina ustanoviteljica javnemu vrtcu zagotavlja tudi sredstva za pokrivanje stroškov iz naslova

dejavnosti in nalog, potrebnih za izvajanje programa za predšolske otroke, ki jih ni mogoče všteti v ceno programa.

Metodologijo določanja stroškov, ki so elementi za oblikovanje cen programov in stroške, ki se ne všttevajo v ceno programa, določi minister, pristojen za predšolsko vzgojo.

Občina ustanoviteljica sklene z vrtcem pogodbo o financiranju.

ZAKON O UKREPIH ZA ODPRAVO POSLEDIC ŽLEDA MED 30. JANUARJEM IN 10. FEBRUARJEM 2014

23. člen

(prihodki občin iz državnih gozdov, ki so predmet koncesije)

(1) Ne glede na peti odstavek 10.a člena Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 19/10 – uradno prečiščeno besedilo in 56/10; v nadaljnjem besedilu: ZSKZ) se sredstva upravičenim občinam za leto 2013 nakažejo najkasneje do 15. aprila 2014.

(2) Ne glede na šesti odstavek 10.a člena ZSKZ morajo občine nakazana sredstva v letih 2014, 2015 in 2016 nameniti izključno za vzdrževanje gozdnih cest in za varstvo gozdov.

ZAKON O PONOVI VZPOSTAVITVI AGRARNIH SKUPNOSTI TER VRNITVI NJIHOVEGA PREMOŽENJA IN PRAVIC

11. člen

Nepremičnine, ki so predmet premoženjskih pravic po tem zakonu, lahko člani agrarne skupnosti izkoriščajo le v skladu s predpisi, ki tako izkoriščanje urejajo in v skladu s svojimi pravili.

Če člani agrarne skupnosti preoblikujejo skupno lastninsko pravico v solastninsko pravico, se pri določanju deležev upošteva število udeležencev in njihovih pravic ob podržavljenju ter velikosti in oblike premoženja ob vračilu.

Odločitve o poslih, ki presegajo okvir rednega upravljanja in so v javnem interesu, ker zagotavljajo boljše gospodarjenje s kmetijskimi zemljišči in gozdovi, člani agrarne skupnosti ne glede na določbe stvarnopravnega zakonika sprejmejo s soglasjem več kot treh četrtin članov agrarne skupnosti glede na njihove solastniške deleže.

Posli iz prejšnjega odstavka so:

- gradnja gozdne in protipožarne infrastrukture;
- gradnja kmetijskih in gozdnih objektov;
- agrarne operacije v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča;
- sklenitev zakupne ali najemne pogodbe;
- sprememba rabe nepremičnine

Glede poslov iz četrte in pete alineje prejšnjega odstavka se za določitev uporabnika kmetijskega zemljišča in načina rabe kmetijskega zemljišča uporablja zakon, ki ureja kmetijska zemljišča.

Upravni organ mora pred izdajo gradbenega dovoljenja za objekte iz prve, druge in tretje alineje četrtega odstavka tega člena preveriti, ali je investitor predložil ustrezno število upravno overjenih soglasij. Ustrezno število upravno overjenih soglasij se šteje kot dokazilo o pravici graditi po zakonu, ki ureja graditev objektov.

Ne glede na določbe stvarnopravnega zakonika lahko vsak član agrarne skupnosti predlaga centru za socialno delo postavitev skrbnika za poseben primer v primeru, da član agrarne skupnosti dalj časa ni dosegljiv.

Pristojni organ v 60 dneh imenuje skrbnika za poseben primer.

Ne glede na določbe zakona, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, skrbnik za poseben primer izvršuje vsa lastninska upravičenja člana agrarne skupnosti, upošteva njegove interese.

ZAKON O STVARNEM PREMOŽENJU DRŽAVE IN SAMOUPRAVNIH LOKALNIH SKUPNOSTI

21. člen

(javna dražba)

(1) Javna dražba se izvede kot javna prodaja, pri kateri je prodajna pogodba sklenjena s ponudnikom, ki pristane na vnaprej določene pogoje in ponudi najvišjo ceno.

(2) Izvedba javne dražbe se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na svetovnem spletu.

(3) Javna dražba se lahko izvede elektronsko.

(4) Vsebino, omejitve, pogoje za uporabo, postopek za izvedbo in druge sestavine v zvezi z izvajanjem javne dražbe in elektronske javne dražbe predpiše vlada.

22. člen

(javno zbiranje ponudb)

(1) Javno zbiranje ponudb se izvede kot na nedoločen ali določljiv krog oseb naslovljeno vabilo k dajanju ponudb za razpolaganje z določenim nepremičnim premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti.

(2) Javno zbiranje ponudb se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na svetovnem spletu.

(3) Po prejemu ponudb se lahko opravijo dodatna pogajanja, da se doseže za prodajalca ugodnejša ponudba.

(4) Pogodba se sklene z najugodnejšim ponudnikom.

(5) V primerih iz tretje alineje petega odstavka 17. člena tega zakona mora objava javnega zbiranja ponudb vsebovati kriterije, ki bodo poleg ponujene cene odločilni za izbor najugodnejšega ponudnika ter način njihove presoje. Objava mora vsebovati tudi navedbo, da bo sestavni del pogodbe o prodaji nepremičnine določilo o odkupni pravici v korist države oziroma drugo določilo, ki po svoji naravi ponudnikom preprečuje možnost nakupa takih nepremičnin z namenom njihove kasnejše prodaje po višji oziroma tržni ceni.

(6) Javno zbiranje ponudb se lahko opravi elektronsko.

(7) Vsebino, omejitve, pogoje za uporabo, postopek za izvedbo in druge sestavine v zvezi z izvajanjem javnega zbiranja ponudb in elektronskega javnega zbiranja ponudb predpiše vlada.

31. člen

(obremenjevanje s stvarnimi pravicami)

- (1) Obremenjevanje nepremičnega premoženja države in samoupravnih lokalnih skupnosti s stvarnimi pravicami je odplačno.
- (2) Obremenjevanje nepremičnega premoženja države in samoupravnih lokalnih skupnosti s stvarnimi pravicami je lahko brezplačno, če je to v javnem interesu.
- (3) Pri brezplačni ustanovitvi stavbne pravice na nepremičnem premoženju države ali samoupravne lokalne skupnosti je obvezna sestavina pogodbe o ustanovitvi stavbne pravice določba, da se po prenehanju stavbne pravice nadomestilo imetniku stavbne pravice ne plača. Zgradbe, ki je predmet stavbne pravice, imetnik ne sme obremeniti z zastavno pravico.
- (4) Obremenjevanje nepremičnega premoženja države in samoupravnih lokalnih skupnosti s stvarnimi pravicami se izvede z neposredno pogodbo. Če se za sklenitev posameznega pravnega posla zanima več ponudnikov, se pred sklenitvijo pogodbe izvede postopek pogajanj.

ZAKON O SKLADU KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ IN GOZDROV REPUBLIKE SLOVENIJE

16.d člen

V kolikor je z občinskim podrobnim prostorskim načrtom izkazan javni interes iz 16.b člena tega zakona je mogoče na nepremičninah, ki so last Republike Slovenije in v gospodarjenju sklada, neodplačno ustanoviti stavbno pravico ali ustanoviti stvarno služnost v korist občine, na območju katere nepremičnina leži, ali v korist izvajalca gospodarske javne službe v 100 odstotni neposredni ali posredni lasti države ali občine, ki se ne ukvarjajo s tržno dejavnostjo.

Ne glede na določbo drugega odstavka 263. člena Stvarnopravnega zakonika (Uradni list RS, št. 87/02) lastnik nepremičnine v primeru neodplačne ustanovitve stavbne pravice iz prejšnjega odstavka imetniku stavbne pravice po njenem prenehanju ni dolžan izplačati nadomestila, kar mora biti opredeljeno v pogodbi o neodplačni ustanovitvi stavbne pravice, sicer je ta nična.

ZAKON O UVELJAVLJANJU PRAVIC IZ JAVNIH SREDSTEV

7. Subvencije najemnin

28. člen

(1) Do subvencioniranja najemnine je upravičen najemnik v neprofitnem stanovanju, namenskem najemnem stanovanju, bivalni enoti, tržnem najemnem in hišniškem stanovanju. Meja dohodkov za ugotavljanje upravičenosti do subvencije najemnine je ugotovljeni dohodek najemnika in oseb, ki so navedene v najemni pogodbi, ki ne presega višine njihovega minimalnega dohodka brez dodatka za delovno aktivnost, določenega skladno s predpisi, ki urejajo socialnovarstvene prejemke, povečanega za 30% ugotovljenega dohodka, in za znesek neprofitne najemnine, določene po predpisih, ki urejajo stanovanjske zadeve, ali za znesek priznane neprofitne najemnine pri tržnih in hišniških stanovanjih. Ne glede na določbe zakona, ki ureja socialnovarstvene prejemke, se pri izračunu minimalnega dohodka najemnik in osebe, ki so navedene v najemni pogodbi, štejejo v družino.

(2) Za osebe, navedene v najemni pogodbi, ki niso osebe iz prvega odstavka 10. člena tega zakona, se pri izračunu minimalnega dohodka upošteva višina minimalnega

dohodka, ki pripada vsaki naslednji odrasli osebi po zakonu, ki ureja socialnovarstvene prejemke.

(3) Subvencija najemnine se določi v višini kot določa zakon, ki ureja stanovanjska razmerja. Poleg subvencije iz prejšnjega stavka se upravičencem do subvencije v tržnih in hišniških stanovanjih prizna še subvencija do priznane neprofitne najemnine na način, kot je določen za subvencije neprofitnih najemnin.

(4) Najemnik v tržnem stanovanju, ki sklene najemno pogodbo z najemodajalcem, s katerim je sam ali kateri izmed uporabnikov stanovanja v krogu zakonitih dedičev do drugega dednega reda po predpisih, ki urejajo dedovanje, ni upravičen do subvencije najemnine. Najemnik tržnega stanovanja je upravičen do subvencije najemnine, če ima na naslovu tržnega stanovanja prijavljeno stalno ali začasno prebivališče.